HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

Uražení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 30. | Sobota (Saturday) 24. července (July) 1976 | Cena 25 centů

Jako pozdrav posíláme dnes všem našim čtenářům roztroušeným po všech státech Unie, v Kanadě a v zemích všech pěti světadílů — tento pohled z našeho moderně výstavného Chicaga. Je to záběr československého oddílu ze sobotního manifestačního průvodu solidarity s porobenými národy, o jejichž nesvobodě a moskevské okupaci — po trpkých zkušenostech s moskevskou jednosměrnou "détente" — se v USA konečně začíná opět hlasitě mluvit. — Při projevech na banketu, který následoval, promluvilo letos několik amerických politiků, kteří osobně navštívili Sovětský svaz a mluvili o komunismu z vlastní zkušenosti. Bylo vidět, že konečně pochopili: Pán Bůh zaplať za to!

ENGLISH SECTION INSIDE

Sonda Viking I přistála na Marsu

Pasadena, Cal. — V úterý 20. července ráno přistála bez nehody na povrchu planety Marsu americká 1,260 liber těžká vesmírná sonda Viking 1, jejímž hlavním posláním bude zjistit, zda na povrchu Marsu existují nějaké stopy po životě. Hned poslala k Zemi první velmi zdařilé snímky povrchu této planety. Ačkoliv přistála na místě, velmi vhodném pro pátrání po stopách života, krajina tam vypadá jako pozemská poušť s pískem a balvany, avšak nejsou tam vidět žádné náznaky existence křoví, kaktusů, travin a zvířat, jež je možno vidět na mašich pozemských pouštích. Vědci však nevylučují možnost existence na Marsu mikrobů a jiných nižších životních forem.

Citlivé přístroje sondy budou také studovat atmosféru Marsu, jeho půdu, počasí, magnetické pole a vnitřní strukturu. Hlavní činnost přístroju bude trvat 58 dní, avšak pomocí baterií jejich činnost bude moci být prodloužena až na dobu jednoho roku. Hledání stop po životě na Marsu začne teprve 8. dne po přistání sondy. Rádiové signály dospějí z Marsu k zemi za 18 minut.

V Jižní Africe opět došlo k černošským bouřím

Johannesburg. — V úterý 20. července v hornickém městě Witbank, 50 mil východně od Johannesburgu, asi 3.000 černochů napadlo Indy, míšence a běloch, vyplenili indické obchody a kulturní středisko, spálili několik aut a zranili několik běloch. Jeden černoch přitom přišel o život a jedno čtyřleté, běloušské děvče bylo zraněno. Minulý měsíc při černošských bouřích na předměstí Johannesburgu Soweto bylo zabito 174 černochů a dva běloši.

V Salisbury v Rhodésii černošští guerilové vhodili granáty do nočního klubu "La Bohème" a do jedné restaurace; přitom byli zraněni tři lidé. Tímto byla v Rhodésii poprvé přenesena guerilová válka z džungle dovnitř hlavního města.

Letos byly různé části světa postiženy velkým suchem

Chicago. — Letos postihlo mimořádně velké sucho nejen západní Evropu, nýbrž ještě jiné části světa. Ve Spojených státech trpí velkým suchem zejména Kalifornie, Jižní Dakota, Minnesota a Wisconsin. Jinak ještě byly postiženy suchem Argentina, jihovýchod Austrálie, části Afriky a v Asii střed Indie, sever Číny, východ Mongolska a sovětský Dálný východ. Nejhůře ze všech však byla postižena západní Evropa. V uvedených částech světa bude úroda velmi slabá a dobytek musí být postupně porážen pro nedostatek píce. Na celosvětové úrovni situace zásobování potravinami však není kritická, ba naopak oproti loňsku se spíše poněkud zlepšila.

KISSINGER UŽ NEVĚŘÍ V V DEMOKRATISACI KOMUNISMU

Washington. — Ministr zahraničí Kissinger prohlásil při tiskové konferenci ve Státním departmentu, že Washington po konferenci evropských komunistických stran ve Východním Berlíně už nevěří v "demokratické změny" uvnitř světového komunismu, a proto mu nezbývá než se nesmlouvavě postavit proti účasti komunistů ve vládách zemí západní Evropy. Toto byl po italských volbách první jasný projev amerického státního sekretáře o změně jeho postoje k Moskvě a k mezinárodnímu komunismu.

Kissinger mimo jiné řekl: "Naší starostí není, zda evropské komunistické strany jsou řízeny z Moskvy nebo ne; naší starostí je, že to jsou komunisté... Není to poprvé v dějinách, že se mluví o "rozličných cestách" uvnitř komunismu. Stačí si připomenout různá prohlášení, která v letech 1945—48 pronesli ve východní Evropě různí komunističtí vůdci jako československý Gottwald, polský Gomulka či bulharský Dimitroff; tito rovněž tehdy řekli, že si vyvolili "demokratickou cestu", která je nakonec přivedla stejně do imperialistické Moskvy.

Dále Kissinger oznámil, že Státní department uveřejní různé sliby tehdejších komunistů, které nebyly nikdy dodrženy. Bylo by tedy nebezpečné, usuzovat z nynějších projevů delegátů různých komunistických stran na to, jaké bude jejich dlouhodobé zaměření.

Potom Kissinger poukázal na to, že v Itálii neexistuje žádný důvod k tomu, aby se komunisté podíleli na vládě, protože tamní demokratické strany obdržely při volbách plných 60 procent hlasů.

Na otázku, zda po konferenci ve Východním Berlíně už neexistuje tak zvaná "Brežněvova doktrína" o omezené nezávislosti komunistických zemí vůči Moskvě, odpověděl: "Z východoevropské konference není možno vyvodit vůbec nic. Díváme-li se na historická fakta, musíme uznat, že dosud bylo zabráněno každému pokusu komunistických stran zemí východní Evropy o domáhání se nezávislých posic užitím i vojenské moci.

Je potěšitelné vědět, že se konečně i pan Kissinger probouzí ze svých snů, a že washingtonská vláda si už nedělá iluze o dobrých úmyslech či demokratisačních snahách v komunismu.

Sloupek informací

O SPOJENÝCH STÁTECH PO KOMUNISTICKU; CO ŘÍKÁ CARTER EVROPĚ, A O POLSKU

Dvousté výročí vzniku USA bylo v Československu oficiálně připomenuto dvanáctiřádkovou zprávičkou v Rudém právu, tiskovém orgánu komunistické strany. Informovala o recepci, kterou 4. července uspořádal nový americký velvyslanec v Praze Thomas Ryan Byrne, a kterou navštívili ministři Barčák, Lér, Šupka a další nejmenovaní "činitelé veřejného života". O den později následoval v Rudém právu sloupeček jeho washingtonského zpravodaje Miloše Krejčího, nadepsaný "Do třetího století. Nevydařené oslavy ve Spojených státech". Jeho obsah vám přiblíží následující citát:

"Někde měly oslavy opravdu lidový charakter a lišily se od oficiálních parád. Do Washingtonu například přijely tisíce lidí demonstrovat, že dnešní politický systém neodpovídá tomu, co měli revolucionáři z roku 1776 na mysli a za co bojovali. Přijela sem také skupina Indiánů připomenout vládě, že nemají co oslavovat.

V dalším textu pak byla řeč o "nezaměstnanosti, zavírání škol, omezování sociální péče," o "rasistických útocích na černochy a jiné menšinové skupiny", které prý "nabývají alarmujících rozměrů". Zpravodaje Krejčího se pokuste omluvit, neboť kdyby napsal objektivní informaci, tak by mu ji v Praze neotiskli a byl by z Washingtonu odvolán.

Jak to má komunistický novinář "těžké", o tom dnes přednáší na jedné americké univerzitě Jiří Hochman, Krejčího předchůdce ve washingtonské funkci v letech 1964 1968.

Pro pořádek zaznamenávám, že 7. července se v československém hlavním městě s náramnou slávou v Rytířském sále Valdštejnského paláce vzpomínalo státního svátku Mongolské lidové republiky — "55. výročí mongolské revoluce". To vás nesmí nijak překvapit, protože je přece jasné, že dnešním pánům republiky jsou Mongolové mnohem bližší než Amerika.

V pražských novinách jsem také zahlédl článek k nadcházejícím americkým volbám u nás tady. Dověděl jsem se především, že "američtí soudruzi to nemají lehké". Komunistická strana USA se prý "obrátila na generálního prokurátora s žádostí o vyšetření spiknutí, které má zamezit jejím kandidátům, aby se dostali na volební lístek". Součástí tohoto "spiknutí" poučíme se je mimo jiné nutnost získat určitý počet podpisů. "Získávání podpisů je přirozeně pracné a vyžaduje malou armádu obětavých pracovníků," postěžoval si pražský list. Navíc si některé státy vymyslely těžko překonatelné překážky. Cituji:

"Ve státě Iowa byl změněn původní zákon, který vyžadoval 10.000 podpisů, tak, že nový požadavek je 20.000 podpisů. Také v jiném relativně malém státě, Massachussetts, je předepsán přehnaně vysoký počet podpisů (37.000), které musejí navíc být zaregistrovány v 350 městech, aby byly schváleny. Proti tomuto zákonu vedou prý pokrokoví občané v Massachussetts politický boj." Mimochodem: Illinois vyžaduje 35.000 podpisů, do začátku července jich komunisté sehnali 26.000. Takže toho jejich "pokroku" je tu u nás snesitelně málo.

Korunu všemu dalo toto zjištění čs. komunistického komentátora amerického volebního systému: "Systém dvou stran nedává voličovi skutečnou volbu a není symbolem demokracie, za který se vydává. Nejde o více stran, nýbrž o dvě strany, kontrolované velkým byznysem". Zaprvé lze dodat, že na volebních lístcích bude v řadě států i strana komunistická a budou i kandidáti jiných straniček a nezávislí. Zadruhé a především by měl autor zamést před vlastním prahem: v Československu se dnes jako všude v Moskvě a okolí předkládají "voličům" jednotné kandidátky — a hovoří se přitom s velkým halasem o "demokracii".

□

CARTERŮV ROZHOVOR S EVROPSKÝM NOVINÁŘEM

Jedním ze žurnalistů, kteří doprovázeli Cartera na jeho předvolební kampani, byl spolupracovník západoněmeckého týdeníku DER SPIEGEL, jemuž jak časopis ve svém vydání z 21. června zdůraznil "bylo jako prvnímu evropskému novináři poskytnuto obsažné interview". Jimmy Carter je dnes oficiálním kandidátem Demokratické strany na úřad prezidenta Spojených států a tak nás jeho názory jako voliče nutně musejí zajímat. Otázky západoněmeckého novináře se týkaly především zahraniční politiky.

Carter odpověděl, že bude dělat "ve všech směrech otevřenou zahraniční politiku, zbavenou tajnůstkářství". "Jako prezident budu činit rozhodnutí a mluvit za naši zem a konečnou zodpovědnost nebudu přenášet na státního sekretáře". — Demokratický kandidát tu zřejmě přihrává oněm kritikům prezidenta Forda, kteří mu vytýkali, že ponechává Kissingerovi příliš volnou ruku.

Dotázán na postoj k "politice détente vůči Sovětskému svazu" Jimmy Carter odpověděl: "Chtěl bych pokračovat v úsilí vzájemně se konzultovat, docílit nejvyšší možné míry v přímých rozhovorech mezi naším národem a Sovětským svazem. Mám však v úmyslu v jednáních s ním vystupovat mnohem tvrději a s větší odpovědností. Velmi bych dbal na to, aby to, čeho by dosáhli z naší strany, bylo vyrovnáno jejich ústupky v náš prospěch. Řadu věcí bych změnil. A neminím to dělat na úkor našich přirozených spojenců a přátel, jako se v minulosti stávalo".

Pokud jde o "celkovou strategickou sílu" považuje Carter Spojené státy nadále za "nejsilnější stát světa", i když Sověty, jak soudí, mají pravděpodobně převahu v počtu tanků, vojáků ve zbrani a atomových hlavic. V otázce stažení amerických vojsk z Evropy by chtěl být "velmi opatrný"; Jako prezident této země bych se musel ujistit, že tím neutrpí poměr sil mezi NATO a Sovětským svazem".

K rozhovoru Cartera se západoněmeckým novinářem došlo ještě v čase primárek. Pro případ, že bude nominován, přislíbil Carter "důležité projevy před volbami" k zásadním otázkám vztahů k Sovětskému svazu, k Číně a k rozvojovým zemím. Právě v těchto směrech se americká zahraniční politika v posledních letech ne právě "proslavila". Moskvě se "odměnou" za ideologické nadávky na účet USA a organizování vojenských agresí ve světě pomohlo z Washingtonu zachránit její poddané před hladem. Do Číny se spěchalo na návštěvu k jednomu z hlavních spekulantů s komunistickou revolucí, a před některými diktátůrky rozvojových zemí se dokonce kapitulovalo; viz vraždy Američanů v Libanonu a Angole. Můžeme být tedy zvědavi, s čím nyní přijde kandidát Demokratické strany Jimmy Carter.

□

POLSKO V KRIZI

Na podzim roku 1956 se demonstrace občanů v Poznani, nespokojených s hospodářskou situací, rychle rozšířily po celé zemi a vedly k nastolení nového šéfa vládnoucích komunistů, Wladyslawa Gomulky. V prosinci 1970 Gomulkův režim neviděl jiné východisko z ekonomické krize, než ve zvýšení cen potravin a některých druhů spotřebního zboží. Následovaly opět bouře a k moci se dostal Edward Gierek — který měl ted' na konci června ze stejných příčin tak-tak namále.

Jak jste se dočetli v denním tisku, polský Sejm (parlament) schválil po dlouhých přípravách drastické zvýšení cen v řeči komunistických novin se tomu říkalo "změna úrovně a struktury cen". Maso a uzeniny se zdražily o 70 procent, cukr téměř o 100 procent, máslo a sýr o polovinu, zelenina a další druhy základních potravin o 30 až 50 procent. Výsledkem byly znovu dělnické demonstrace. Pracující z továrny na traktory "Ursus" u Varšavy nechali práce a demontovali koleje železniční tratě Varšava—Paříž. V desítkách dalších závodů došlo ke stávkám. V Radomi byla zapálena budova komunistického sekretariátu, při srážkách s policií byli dva občané zabiti, 75 zraněno . . .

Gierek a soudruzi reagovali rychle. Jak bylo 28. června oznámeno z polského hlavního města, "pozastavili" návrh na zvýšení cen a rozhodli, aby byl "přepracován". "Celý problém bude nutno znovu analyzovat, což si vyžádá několikaměsíční práce," sdělila úřední zpráva, která dodávala, že "polští pracující na shromážděních rozhodně odsuzují protispolečenské jevy, které v některých místech vyvolaly nezodpovědné živly". Dne 2. července hovořil Edward Gierek v Katovicích, jednom z nejdůležitějších průmyslových center Polska. Prohlásil, že vyřešení problému struktury cen se nelze vyhnout". Naznačil, že největší potíže jsou s masem, které se nestačí vyrábět, protože nejsou peníze na stále dražší dovoz krmiv atd.

Prostě, starý problém: Komunistické režimy předstírají prosperitu mimo jiné poukazy na nízké ceny základních potravin a nejnutnějšího spotřebního zboží. Jsou možné proto, že stát je neúměrně subvencuje — v Polsku to loni stálo státní pokladnu přes 100 bilionů zlotých, což se ukázalo být neúnosnou částkou. Jednoho dne se pak tedy musí nákladná kulisa odstranit a vyjdou najevo pravdy komunistického "ráje". V pondělí 5. července vstoupily v platnost nové, až o 30 procent vyšší ceny masa a masných výrobků v Mad'arsku. Čeká to i Československo.

J. Netik

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, exilu a potřebám našich drahých doma.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU.

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
S REDAKČNÍM KRUHEM.

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v U.S.A. $15.00.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois.

July 24, 1976 — Vol. I., No. 30.

GRANATY Z ČESKOSLOVENSKA

MACH Importers

3720 West 26th Str.

● PRODÁM

na FLORIDĚ —

4-bytový dům — 8 roků starý — v Miami, blízko moře. Jeden byt je dvoupokojový; dvě koupelny, moderní kuchyně, velká jídelna a veranda. Tři byty jsou jednopokojové s jednou koupelnou; kuchyně a jídelna, krásná dvojitá zahrada a parkoviště pro 8 vozů. Cena 84 tisíc dolarů. Půjčka je 15 tisíc $ na 8%. Nájemníci splácí úrok. Pište: I. Sterbinska, 330 N.E. 119 Ter. North Miami, Fla. 33161

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala — Brokers

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7249 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora a Jaromír Hrábek, majitelé

LETEM SVĚTEM

Madrid. — Španělský parlament (Cortes) přijal zákon, kterým se v zemi dovolují politické opoziční strany; komunistická strana i jiné radikální strany však zůstávají zakázány. Tím byl zrušen starý zákon z Francovy éry, kterým se všechna politická opozice zakazovala a přísně trestala. Přijetí tohoto nového zákona je vítězstvím reformních snah nové vlády premiéra Adolfa Suareza. Mluvčí nové vlády také prohlásil, že ve Španělsku budou co nejdříve zorganizovány všeobecné volby, aby tak byl zneutralisován odpor pravice proti politickým reformám.

• • •

Lisabon. — Generál Antonio Ramalho Eanes, 41letý, se stal prvním svobodně zvoleným portugalským presidentem v posledním půl století. Ve svém inauguračním proslovu v parlamentě řekl na adresu komunistů: "V naší zemi nebudeme trpět žádnou moc, paralelní k zákonné moci. Nebude tu místa pro povstaleckou činnost, která pouze vede k bídě a k chudobě." Socialisté, liberálové a konservativci mu tleskali, avšak 40 komunistických poslanců ponuře mlčelo.

• • •

Montevideo. — Národní rada, složená z vysokých důstojníků a civilistů, jmenovala novým presidentem Uruguaye 71letého konservativního právníka Aparicio Mendeza. Nastupuje po zatímním presidentu Alberto Demichellim, jmenovaném vojenskou juntou v červnu 1975, kdy armáda provedla státní převrat a sesadila presidenta Juan Maria Bordaberryho.

• • •

Djakarta. — Indonésie byla postižena novým zemětřesením, a to na severu malého ostrova Bali, velmi navštěvovaného turisty. Toto zemětřesení o síle 5.6 stupně Richterovy stupnice zničilo část města Seritit a tři blízké vesnice; přitom přišlo o život 220 lidí. Krátce předtím byl Západní Irian v Indonésii postižen daleko vážnějším zemětřesením, při kterém přišlo o život na 9.000 lidí a bylo zničeno 17 vesnic.

• • •

Londýn. — Evropa je stále postižena katastrofálním suchem, které už zničilo většinu úrody a způsobuje, že není píce pro dobytek, který se musí porážet. Britský parlament jedná o zákoně, kterým se bude přísně trestat plýtvání vodou. Nebude dovoleno užívat vody k plnění bazénů na plavání ,k zalévání trávníků na hřištích a k mytí domů. V některých částech Walesu musilo být zavedeno rozdílení vody na příděly. Británie byla letos postižena nejhorším suchem v posledních 250 letech.

• • •

Chartum. — V Sudánu se připravuje soudní proces proti 50 předním účastníkům na pokusu o státní převrat proti presidentu Gaafaru Nimeirinu: po dalších pachatelích pátrá policie. Sudán obvinil Libyi, že plánovala a řídila tento pokus a školila agenty k jeho provedení. Sudánská vláda přerušila s Libyi diplomatické styky, doprava po zemi a ve vzduchu mezi oběma zeměmi byla zastavena, a všechny společné politické a hospodářské projekty byly anulovány.

• • •

New York. — Skupina předních amerických psychologů ve svém článku v American Journal of Psychiatry podala závěry své studie o sebevraždách ve Spojených státech. Vědci s podivem zjistili, že poměrně mnoho Američanů si bere život nebo aspoň se pokusí o sebevraždu, ačkoliv se v USA lidé těší poměrnému blahobytu. Plných 65 procent tázaných přiznalo, že aspoň jednou v životě uvažovali o možnosti spáchat sebevraždu. Poměrně nejvíce sebevražd je spácháno mezi kolejními studenty; celých 15 ze sta si vezme život nebo aspoň učiní pokus o sebevraždu. Jejich metody jsou: užití přílišných dávek omamných drog, přeřezání si cév v zápěstí, zastřelení, utopení, oběšení nebo úmyslné zavinění automobilové nehody. Vědci potvrdili domněnku, že mnohé automobilové nehody jsou buď úmyslnými nebo podvědomými pokusy o spáchání sebevraždy.

• • •

Washington. — Podle zprávy ÚS Národního ústředí pro zdravotní statistiky, opírající se o loňské údaje, děvče, které se narodilo vloni, má naději, že se dožije věku 76.4 roku, zatím co chlapec má pouze naději na 68.5 roku. V roce 1975 se také znatelně snížil počet úmrtí na srdeční a mozkovou mrtvici a podobné choroby, jakož i počet úmrtí následkem automobilových nehod.

• • •

Addis Abeba. — V habešském hlavním městě bylo popraveno 19 protivníků režimu. Mezi nimi byli: jeden význačný člen vládnoucího Národního výboru, vrchní velitel branné moci v provincii Erythrea, jeden výzvědný agent a 16 vládních úředníků, kterým bylo vytýkáno, že prý zneužili své moci, a obchodníků, kteří prý nezákonně uchovávali životní potřeby a prodávali je za přehnané ceny.

• • •

Paříž. — Ačkoliv 17 předních průmyslových zemí bylo v roce 1975 postiženo inflací a hospodářskou recesí, jejich výpomoc rozvojovým zemím Třetího světa stoupla oproti roku 1974 o 39 procent a obnášela celkem 38.8 bilionů dolarů. Zejména byla zvýšena výpomoc ve formě poskytnutí potravin a investic.

Washington. — Podle zprávy US tajné služby Castro prý chce poslat 3,000 kubánských vojáků z Angoly do marxistické republiky Konga, aby byli cvičiteli tamní armády. V Angole je dosud 15,000 kubánských vojáků.

• • •

Washington. — President Ford podepsal "pouze s vážnými výhradami" dva zákony, odhlasované Kongresem, o americké zahraniční výpomoci; řekl, že má o některých částech těchto zákonů vážné pochybnosti, zda snad neodporují US ústavě. Tyto zákony poskytují 6.9 bilionů dolarů na zahraniční vojenskou výpomoc (z toho je 2.9 bilionů dolarů určeno pouze pro Izrael) v údobí od 1. července 1976 do 30. září 1977, a 6.2 bilionů dolarů na jiné druhy zahraniční výpomoci.

• • •

Washington. — Čekalo se, že letos v roce 200. výročí americké nezávislosti navštíví federální hlavní město na 40 miliónů lidí; nyní však je zřejmé, že toto očekávání se neuskuteční, a že je možno pouze počítat se 17 miliony návštěvníků. Tato skutečnost je nepříjemná pro hotelovou živnost ve Washingtoně, v New Yorku a ve Filadelfii, která očekávala velmi bohaté výdělky. Tento nezájem Američanů o návštěvu svého hlavního města se vysvětluje třemi důvody: protože se mnoho mluvilo o očekávaném návalu, mnozí raději zůstali doma; jiní se spokojili s pohodlným pozorováním průběhu slavností na televizní obrazovce, a rovněž byly vážné obavy z možných bombových atentátů, které se očekávaly ze strany extrémních hnutí.

• • •

Řím. Dne 8. července stávkovaly v Itálii všechny hromadné sdělovací prostředky: žádné noviny tam nevyšly, rádio mlčelo, televize nepodávala žádné programy. Vydavatelé, žurnalisté a technický personál chtěli touto stávkou upozornit vládu, parlament i veřejnost na těžkou finanční situaci, ve které se italské hromadné sdělovací prostředky právě nacházejí. Následkem vážné hospodářské situace politické strany, státní průmysl i soukromohospodářské zájmové skupiny už nejsou schopny vyrovnávat schodek četných sdělovacích prostředků. Mnohým novinám hrozí, že budou musit propustit velkou část svých zaměstnanců, že budou musit podniknout přísná úsporná opatření, a v některých případech že i budou musit přestat vycházet.

• • •

Peking. — V Pekingu zemřel 6. července ve věku 90 let maršál Chu Teh, "otec čínské rudé armády", jeden z vůdců Maova "dlouhého pochodu" v letech 1927—28 a vrchní velitel čínských komunistických vojsk, která se v roce 1949 zmocnila celé kontinentální Číny.

• • •

Brusel. — Přímé volby do evropského parlamentu, plánované na rok 1978, přivedly politické strany sedmi členských zemí Evropského společenství k tomu, že pomýšlejí zorganizovat se na úrovni celého tohoto společenství. Delegáti křesťansko - demokratických stran právě zasedají v Lucemburku, aby zvolili předsednictvo jednotné "lidové strany", která byla dříve založena v Bruselu. Evropské křesťansko-demokratické strany si jsou ideově velmi blízké a proto utvoření jednotné evropské strany nebude činit potíže. Naproti tomu u evropských socialistů existují značné ideologické rozdíly v severních a jižních zemích; velmi rozdílně jsou například britská strana práce či západoněmecká sociálně-demokratická strana z jedné strany a francouzští či italští socialisté z druhé. Jedenáct liberálních stran zemí Evropského společenství utvořilo už letos v březnu federaci, jejímž předsedou je lucemburský ministerský předseda Gaston Thorn. Zatímním presidentem evropské lidové strany byl jmenován belgický ministerský předseda Leo Tindemans. Dosud se neví, jaké stanovisko zaujmou k politickým stranám na evropské úrovni britští konservativci a strana francouzského presidenta Giscarda d'Estainga.

• • •

Nairobi. Po osvobození Izraelity více než sta židovských a jiných zajatců arabských teroristů na letišti v Entebbe v Ugandě, ugandský krutý diktátor Idi Amin prý vykonává odvetná opatření. Cizinci, usazení v Ugandě, žijí ve stálém strachu a začínají utíkat do sousední Keně. Keňany, žijící v Ugandě, prý Amin nechává vraždit svými vojáky, protože viní keňskou vládu z kolaborace s Izraelem.

• • •

Washington. Západoněmecký kancléř Helmut Schmidt přijel do Spojených států na státní návštěvu u příležitosti 200. výročí jejich nezávislosti. Při tiskové konferenci prohlásil, že americká vojska musí zůstat v západní Evropě, aby se tak předešlo "následkům, které by mohly být katastrofální pro celý svět".

• • •

Long Beach, Cal. — Paní Nixonová, postižená před několika dny mozkovou mrtvicí, opět chodí. Lékaři se domnívají, že do tří či čtyř měsíců by se mohla úplně uzdravit.

• • •

Kansas City, Mo. — Paní Bess Trumanová, 91letá vdova po presidentu Harry Trumanovi, je v nemocnici léčena na revmatismus pravého kolena; jinak je její všeobecný zdravotní stav dobrý. Nyní žije v Independence, kam ji přicházejí navštěvovat její četní přátelé a příbuzní.

• • •

Londýn. — Libyjský diktátor pluk. Moammar Khadafy, 34letý, prý financuje, vyzbrojuje a dává trénovat rozsáhlou teroristickou síť, rozšířenou na Blízkém východě, v Africe i v západní Evropě. Její pomocí prý chce dosáhnout spojení arabských zemí v jeden radikální islámský celek, rozdrcení Izraele a svržení arabských umírněných vlád, a to zejména v Egyptě, Súdánu, Tunisku, Maroku, Jordánsku a Libanonu. Khadafy také posílá zbraně sovětské výroby teroristům v Severním Irsku, moslemským guerilům na Filipínách a v Thajsku a vzbouřencům v Čadu a v Habeši; mimoto připravuje atentáty proti vůdcům a diplomatům arabských zemí, usilujících o narovnání s Izraelem. Rovněž je považován za hlavního původce různých teroristických akcí a únosů letadel v těchto posledních letech. Potřebné zbraně mu poskytují Sověti, a finanční prostředky má z prodeje libyjského zemního oleje.

• • •

Řím. Nově jmenovaný italský ministerský předseda, křesťanský demokrat Benigno Zaccagnini, zamítl jménem své strany žádost komunistů o utvoření široké koaliční vlády, která by soustředila své úsilí na řešení vážné italské hospodářské krize. Dal komunistické straně na vědomí, že v nové italské vládě jí nebudou nabídnuta žádná ministerská křesla.

★★★★★★★★★

Pani Marino, Vy ani nevíte, že divy tvoříte!

?

S Vaší trvalou teď mám sílu na manželovo hudrování trvale neodpovídat — a — doma je klid! - -

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

★★★★★★★★★

DOBA "BĚHEM ROKU"

17. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, v tobě je všechna síla a svatost, — ty jsi ochránce všech, kdo v tebe doufají. — Skloň se k nám ve své bohaté dobrotě, a osvěcuj nás a veď, — ať věcí stvořených užíváme tak, — aby nás už nyní přiváděly k tomu, co je věčné. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY KRÁLOVSKÉ. (2 Král. 4: 42—44)

Nějaký člověk přišel z Baal Šališa a přinesl Božímu muži chléb z prvotin, dvacet ječných chlebů a jídlo z rozdrcených čerstvých zrn v chlebníku. Elizeus řekl (svému služebníku): "Dej to lidem, ať se najedí!" Služebník mu odpověděl: "Jak mám tohle dát stovce lidí?"

Elizeus řekl: "Dej to lidem, neboť tak praví Hospodin: Budou jíst a ještě zbude." Dal jim tedy, najedli se a ještě zbylo podle Hospodinova slova.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PÁVLA EFESANŮM. (Ef. 4: 1—4).

Bratři! Povzbuzuji vás já, vězněný pro Pána: Žijte způsobem hodným toho povolání, kterého se vám dostalo a buďte přitom všestranně pokorní, mírní a trpěliví; snášejte se navzájem v lásce a horlivě se snažte zachovávat jednotu ve smýšlení, že budete spojeni v pokojném soužití.

Jen jedno je ono tělo, jen jeden Duch a stejně tak jen jedno vytoužené dobro, ke kterému jste povoláni. Jeden Pán, jedna víra, jeden křest. Jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, proniká všecky a je ve všech.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA. (Jan 6, 1—15)

Ježíš odešel na druhý břeh Tiberiadského jezera v Galileji. Šel za ním velký zástup, poněvadž viděli znamení, která činil na nemocných. Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. Byly blízko židovské svátky velikonoční.

Když Ježíš pozvedl oči a spatřil, že k němu přichází četný zástup, řekl Filipovi: "Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli?" To však řekl, aby ho zkoušel, sám totiž věděl, co učiní.

Odpověděl mu Filip: "Ani za dvě stě denárů chleba nepostačí, aby se na každého něco dostalo."

Řekne mu jeden z jeho učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra: "Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby; ale co je to pro tolik lidí!"

Ježíš řekl: "Ať se všichni posadí!" Na tom místě bylo mnoho trávy. Muži se usadili v počtu asi pěti tisíc.

Pak vzal Ježíš chleby, vzdal díky a rozdílel sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl, když se nasytili, řekl svým učedníkům: "Seberte zbylé nalámané chleby, aby nic nepřišlo nazmar!" Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů nalámanými díly, které z těch pěti ječných chlebů zbyly po jídle.

Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, říkali: "Opravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!"

Když Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho učinili králem, odešel opět na horu, zcela sám.

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba.
ČIHAK WORLD TRAVEL INC.
Naše cestovní kancelář vypraví z Chicaga a okolí 4 autobusy "Greyhound" na 41. Mezinárodní eucharistický kongres do Philadelphie 1.-8. srpna 1976, se zájezdem do Washingtonu, D.C. na zpáteční cestě. Jízdné, dvojí přenocování cestou a nocleh ve Filadelfii: pokoj pro 2: $170; pro 3: $157; pro 4: $148. — Přihlaste se bezodkladně přímo v naší cestovní kanceláři
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

+ + +

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Novozákonní Judit.

Šest let později pronáší podobná slova nejvyššího uznání a chvály archanděl Gabriel k nejčistší a nejsvětější ženě, k nejblahoslavenější Panně Marii: "Požehnanás ty mezi ženami!" Požehnaná byla Judit, ale neporovnatelně více jest požehnaná Dívka Páně Maria. Neboť: Judit láskou k Pánu Bohu převýšila své rodáky, Panna Maria toutéž láskou převýšila všecky anděly. Judit na záchranu svého národa nasadila život. Maria na spásu veškerého lidstva obětovala nekonečně více: život nevýslovně milovaného Syna svého, s nímž spjat byl poutem nezměrné lásky a bolesti i život její. Judit ut'ala hlavu úhlavního nepřítele lidu israelského. Nejsvětější Panna svým Synem "rozdrtila hlavu" úhlavního nepřítele všeho lidstva. Jméno Judit celý národ vyslovoval s největší úctou. Jméno Maria jest po jménu Ježíš nejvznešenějším a nejsladším jménem, jež vzývá celý křest'anský svět. Chvála Judit neměla vymizet z úst lidu. Chvála Panny Marie nevymizí ani z úst ani ze srdce Církve bojující, nebude mítí konce v Církvi vítězné. Judit jednou přispěla na pomoc svému lidu, aby nezahynul před obličejem Božím, modlila a obětovala se Bohu za něj. Maria nepřestává pomáhati svému lidu, všem svým ctitelům, svou všemohoucí přímluvou u Boha ve všech potřebách těla i duše. Neustále obětuje za hříšníky na usmíření spravedlnosti Boží utrpení Synovo a utrpení své.

Nejkrásnější.

Krása Juditina oslepila i její nepřátele. Před nadpozemskou krásou Panny Marie sklání se i peklo ve svých viditelných zástupcích na zemi. I tito uznávají, že nebylo na světě ženy, jež by měla tak uchvacující vliv na jednotlivce, rodiny, národy. Nesčetné miliony duší byly prozářeny a povzbuzeny jejím nejčistším panenstvím. Požehnané mateřství Matky Boží vtisklo křest'anským matkám korunu nebývalé úcty a vznešenosti. Neskonalé milosrdenství učinilo ji útočištěm nejbídnějších.

Tisíckrát pozdravujeme tebe.

Svatý Efrem nadšeně volá: "Dovol, Panno, aby sluha tvůj mohl tebe chválíti a tobě říci: Zdrávas Maria. Paní plná milosti. Zdrávas mezi ženami, nejblahoslavenější Panno. Zdráva buď nejjasnější hvězdo, z níž vyšel Kristus. Zdrávas, kteráž jsi podivuhodným způsobem porodila Krále všeho tvorstva. Buď zdráva, jež jsi pokoj, radost a spása světa. Zdráva buď, chválo patriarchů a ozdobo proroků. Zdráva buď, kráso mučedníků a koruno svatých. Zdráva buď, tichý přístave a zachránkyně zmítaných vlnami. Zdráva buď, útočiště a ochrano hříšníků. Zdráva buď naděje všech spravedlivých, sklíčených nehodami. Zdráva buď, nejslavnější prostřednice světa. Zdráva buď, bráno nebes, klíči nebes a království Kristova!"

Matko přesvatá, chci se tobě podobati!

Svatý Boneventura vřele vybízí, abychom se snažili získati si lásku novozákonní Judit, Panny Marie: "S obzvláštní láskou a pobožností uctívej vždycky blahoslavenou Královnu nebes, Rodičku Pána našeho. K ní se utíkej jako k nejjistější ochraně ve všech potřebách, nebezpečenstvích a souženích. Vzývej ji o pomoc a přispění! Za

Pokračování na str. 5.)

Dcery sv. Pavla a jejich apoštolát na poli hromadných sdělovacích prostředků USA

V těchto dnech dlí v Římě skupina severoamerických řeholnic z kongr. Dcer sv. Pavla. Přijely do Itálie poprvé, aby navštívily srdce katolického světa. Položili jsme jim několik otázek:

A: Sestra Paola Cordero je mezi vámi jediná italského původu a ve Spojených státech pracuje už přes 40 let. Mohla byste stručně shrnout dějiny vašeho apoštolátu v Americe?

B: Přišly jsme do Spojených států v r. 1932 a zahájily jsme svou apoštolskou práci šířením Božího slova v rodinách. Každý začátek je těžký a tak tomu bylo i v našem případě. Tehdy bylo ještě něčím neobvyklým, aby se řeholní sestry věnovaly jinému druhu apoštolátu než výchově na školách a ošetřování v nemocnicích. Pak se ale postupně náš počet stále zvětšoval (členové naší provincie Spojených států jsou skoro všichni Američanč). Mohly jsme tedy rozšiřovat i svůj apoštolát a zahrnout do něho kromě tisku (mezi jiným máme i moderní tiskárnu) též film a nahrávání na gramofonové desky. Když se nám naskytne příležitost, využíváme i rozhlas a televizi. Krátce řečeno, používáme pro šíření evangelia, podle potřeby, všechny hromadné sdělovací prostředky. Máme ve Spojených státech celkem 19 středisek a nyní působíme dokonce i na Hawajských ostrovech a na Aljašce.

A: Výborně, můžete nám tedy říci něco o svém apoštolátu na Hawajských ostrovech. Sestra Regina Kawamoto nám poví, kam jste až zatím došly.

B: Na Hawajských ostrovech žijí kromě Američanů i Filipínci, Japonci, Číňané, Polynésané, Korejci a Portugalci. Pro všechny z nich naše "Knižní a filmové středisko sv. Pavla" se sídlem v Honolulu, tiskne knihy a nahrává desky v jejich rodných jazycích. Najdou u nás i časopisy, krátké filmy a pásky s náboženskými titulky. Pomocí tohoto střediska prokazujeme platné služby i kněžím, řeholníkům a vedoucím laických apoštolských hnutí. Můžeme jim poskytnout literaturu pro duchovní obnovu, biblické semináře a pro přednášky proti umělému potratu. Máme zvláštní oddělení i pro rozhlasový apoštolát. Vysíláme týdenní pořady o životě svatých na 6 stanicích rozsetých po celém souostroví. Úroveň a obsah těchto pořadů se setkal u posluchačů s příznivou odezvou a to je pro nás velkým povzbuzením.

A: na Hawajských ostrovech pracuje i sestra Marie Klementa Tutcottová. Co byste nám řekla o účinnosti a dosahu vašeho působení?

B: Naše doba se vyznačuje mnoha různými a navzájem si

Pokračování na str. 5.)

(Pokračování ze str. 4.)

přímluvkyni si ji zvol! Jí s odevzdaností a s důvěrou poruč každou svoji záležitost, neb ona jest Matka milosrdenství! A k tomu přihlížej, abys jí každodenně nějakým zvláštním způsobem láskyplnou úctu prokazoval. (Svatým růžencem.) Aby pak tvá pobožnost mohla jí býti příjemnou a tvá úcta milou, napodobuj horlivě její čistotu a neporušenost na těle i na duši, zachovej se bez poskvrny, a pokorně i skromně jejích šlépějí následuj!"

Když Ty jsi s námi, kdo proti nám.

Výsledkem vytrvalé oddanosti a úcty k nejblahoslavenější Panně bude, co vyjadřuje svatý Jan Damašský slovy: "Ó svatá Matko Boží! Pevně doufám, že budu spasen, protože nezlomná důvěra v tebe jest mou zbraní. Ano i nepřátelé své sprásy odhodlaně budu pronásledovati, budu-li míti v rukou štít tvého přispění a všemohoucí tvé pomoci."

KRÁL JOSIÁŠ SNAŽIL SE O NÁPRAVU VEŘEJNÉHO ŽIVOTA.

Doba a způsob vlády krále Josiáše — Při opravě chrámu nalezen zapomenutý chrámový zákoník — Četba zákoníka, obavy královy pro jeho zachovávání — Prorokyně krále těší, ale předpovídá tresty Boží — Smlouva národa s Hospodinem zase obnovena — Slaveny velikonoce — Modloslužba vykořeněna — Josiáš v bitvě padl.

Po Amonovi, synu Manassovu, stal se králem Josiáš, syn jeho. Osm let bylo Josiášovi, když počal kralovati a kraloval třicet jeden rok v Jerusalemě. Jméno matky jeho: Idida. Josiáš činil, co bylo líbé před Hospodinem, a chodil po všech cestách Davida, otce svého, neuchyluje se napravo ni nalevo.

Léta osmnáctého krále Josiáše poslal král Safana, písaře domu Hospodinova, řka jemu: "Jdi k Helkiášovi, veleknězi, ať jsou shromážděny peníze, které byly přineseny do chrámu Hospodinova, které sebrali vrátní chrámu od lidu, a nechať je dají řemeslníkům stavitelé domu Hospodinova. Ti ať je rozdělí těm, kteří pracují v chrámě Hospodinově, opravujíce poruchy chrámu, totiž tesařům, kameníkům a zedníkům. Ať také nakoupí dřeva a kamene z lomu na opravu chrámu Hospodinova. Nebuď však od nich žádán počet ze stříbra, které přijímají, ale ať s nim nakládají dle své poctivosti."

Tu řekl Helkiáš, velekněz, Safanovi, písaři: "Knihu zákona nalezl jsem v domě Hospodinově." A dal Helkiáš závitek ten Safanovi, který jej také četl.

Přišel pak Safan, písař, ke králi a podával mu zprávu o tom, co byl přikázal, řka: "Sebrali služebníci tvoji peníze, které shledány byly v domě Hospodinově, a dali je, by rozděleny byly řemeslníkům od představených nad pracemi chrámu Hospodinova."

Vypravoval také Safan, písař, králi, řka: "Knihu mi dal Helkiáš, kněz." Když ji pak četl Safan před králem, a když slyšel král slova Hospodinovy knihy zákona, do té doby ztracené a zapomenuté, roztrhl roucha svá.

A rozkázal Helkiášovi, knězi, Safanu, písaři, a Asajášovi, služebníku královskému, řka: "Jděte a poraďte se o mne a o lid, o veškerého Judu stran slov knihy této, která byla nalezena. Neboť veliký hněv Hospodinův rozpálil se na nás, že neposlouchali otcové naši slov knihy této, aby činili vše, co je v ní předepsáno."

Šli tedy ku prorokyni Holdě, která bydlila v Jerusalemě, ve druhém okresu. Když jí to pověděli, ona jim odpověděla: "Toto praví Hospodin: Hle, já přivedu neštěstí na toto místo i na obyvatele jeho, vše, co řečeno je v zákoně, který četl král judský, protože opustili mne, a obětovali bohům cizím, popouzejíce mne všemi těmi díly rukou svých: rozpálí se hněv můj na toto místo, a nebude uhašen. Králi pak judskému, který poslal vás, abyste se tázali Hospodina, takto povíte: Toto praví Hospodin, Bůh Israelův: Proto, že jsi slyšel slova knihy — že uleklo se srdce tvé, žes ponížil se před Hospodinem, slyše řeči proti místu tomuto a obyvatelům jeho, že totiž hrůzou a kletbou budou, žes roztrhl roucho své a plakals přede mnou — také já uslyšel jsem tě," praví Hospodin. "Proto připojím tě k otcům tvým a pochován budeš v hrobě svém v pokoji, aby neviděly oči tvé všeho neštěstí toho, které uvedu na toto místo."

Když oznámili králi, co prorokyně pověděla, poslal, aby se shromáždili k němu všichni starší judští a jerusalemští. Pak šel král nahoru do chrámu Hospodinova, — všichni muži judští a všichni, kteří bydlili v Jerusalemě, kněží, proroci i veškeren lid od malého až do velikého šli s ním. I dal přečísti, aby všichni slyšeli, všecka slova knihy úmluvy, která nalezena byla v domě Hospodinově.

A stoje na výstupku učinil král úmluvu před Hospodinem, že budou choditi za Hospodinem, šetřiti přikazuv, ustanovení a práv jeho celým srdcem a veškerou duší, aby tak splnili slova úmluvy, která napsána byla v oné knize. A všecek lid přistoupil k té smlouvě.

Přikázal král také všemu lidu toto: "Slavte velikonoce Hospodinu, Bohu svému, tak, jak psáno je v této knize úmluvy." Nebyly slaveny takové velikonoce (na zákonném místě) od časů soudců, kteří soudili Israele, ani po všecky dny králův israelských i králů judských, jako osmnáctého léta krále Josiáše slaveny byly velikonoce Hospodinu v Jerusalemě.

I vyvolávače duchův a hadače, sošky model, nečistoty a ohavy, které byly v Judsku a v Jerusalemě, odstranil Josiáš, aby naplnil slova zákona, napsaná v knize, kterou nalezl Helkiáš, kněz, v chrámě Hospodinově.

Za dnů Josiášových táhl farao Nechao, král egyptský, proti králi assyrskému k řece Eufratu. I vytáhl Josiáš, král, vstříc jemu, avšak zabit byl u Magedda hned, jak se s ním utkal. I přivezli ho služebníci jeho mrtvého do Jerusalema a pochovali ho v hrobce jeho. 4. Král. 22., 23.

ZE ŽIVOTA PROROKA JEREMIÁŠE.

Jeremiáš Bohem povolán — Vytýká svým krajanům neohroženě jejich velikou nevděčnost k Bohu — Chrám není místem pro pokrytce — Jeremiáš vsazen do klády — Postaven před soud — Má být odsouzen k smrti, je však osvobozen — Radostné proroctví: po trestech přijde spása — Jerusalem dobyt a zpustošen od Chaldejů-Babylonanů — Judovci odvedeni do babylonského zajetí — Jeremiáš obdržel svobodu — Jeho pláč nad Jerusalemem.

Jeremiáš vypravuje:

Hospodin mě oslovil a řekl: "Dříve než jsem tě utvořil v matčině lůně, znal jsem tebe, dříve nežli jsi vyšel z jejího života, posvětil jsem té, a za proroka pro národy ustanovil jsem tě."

I řekl jsem: "Ach, Pane Bože, aj neumím mluvit, neboť dítě jsem já."

I řekl Hospodin ke mně: "Neříkej: "Dítě jsem já," neboť ke všemu, k čemu tě pošlu, půjdeš, a vše, cokoli tobě rozkáži, mluviti budeš. Nestrachuj se před nimi, neboť já jsem s tebou, abych tě vytrhl, dí Hospodin."

I vztáhl Hospodin svou ruku, dotekl se úst mých, a řekl Hospodin ke mně: "Ejhle, kladu slova má v ústa tvoje. Ejhle, ustanovuji dnes tebe nad národy a nad říšemi, abys vytrhával, abys ničil a bořil, abys stavěl a štípil." Jer. 1, 4.

* * *

Hospodin mne oslovil a řekl: Jdi a křič do Jerusalema toto: "Slyšte slovo Hospodinovo, dome Jakobův, a všecky rody domu Israelova! Toto praví Hospodin: Jaké bezpráví našli při mně otcové vaši, že se vzdálili ode mne, že chodili za nicotami, a nicotnými se stali?

Neřekli: Kde jest Hospodin, který nás vyvedl z Egyptské země, který nás provedl skrze poušť, skrze zemi pustou, plnou roklí, skrze zemi vyprahlou a temnou, skrze zemi, kterou nikdo nechodí, aniž kdo na ní bydlí.

A uvedl jsem vás do rajské země, abyste jedli ovoce a vzácnosti její, vy však všedše poskvrnili jste moji zemi, a z mého dědictví jste ohavu učinili.

Kněží neřekli: "Kde jest Hospodin?" Ti, kteří zákon v rukou mají, nedbali mne. Pastýři odstoupili ode mne, proroci prorokovali jménem Baalovým, a za modlami chodili.

Protož máme ještě s vámi soudně se vyporádat, — praví Hospodin — a s vašimi syny se přiti. Jděte na břehy Ket'anu a vizte, pošlete ke Kedařanům a pilně pozorujte! Vizte, stalo-li se tam co takového!

Pokračování

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

(Pokračování ze str. 4.)

odporujícími ideologiemi. Převládá mezi nimi materialismus sekularismus, upadá i mravnost a tyto jevy dodávají našemu apoštolátu na Hawajských ostrovech obzvláštní důležitost.

Je totiž jednou z možností, jak učinit těmto zjevům přítrž a nabídnout lidem evangelium místo jiné špatné anebo indiferentní literatury. Lidé si mohou vybrat, co je nejvíce zajímá, např. teologické filosofické nebo sociologické problémy, manželské otázky, anebo literaturu pro mládež. Biskup z Honolulu, mons. Scanlan a spolu s ním i mnoho jiných farářů nám již vyjádřili vděčnost za to, že šíříme mezi lidmi naši literaturu (naše knihy) a že se s ní snažíme proniknout do všech domácností, továren, obchodních středisek, do škol a nemocnic. Všeobecný souhlas s naší činností nám dodává naději, že se nám podaří rozšířit náš apoštolát i na Mariánské ostrovy a na celou Makronesii.

A: Nakonec se ještě podíváme na Aljašku. Sestra Mary Ruth Pierce-ová by nám mohla říci, jak to tam vypadá s vaším apoštolátem.

B: Naše misie na Aljašce je v pořadí nejmladší a otevřely jsme ji na žádost tamního arcibiskupa, mons. Ryana. Naše tiskové a filmové středisko si všichni velmi cení, zejména domorodci, tj. Eskymáci a Indiáni. Aljaška je nejzažší výspa Ameriky. Do mnoha vesnic tamních domorodců je možno se dostat jen letadlem nebo člunem. Kněží je mohou navštěvovat jen zřídka, protože mají na starosti velmi rozsáhlá území. Věřící jsou tedy ponejvíce odkázáni na informace, které si sami opatří a my jim poskytujeme potřebný materiál. Zima trvá na Aljašce velmi dlouho a lidé mohou tedy mnoho číst a mají čas poslouchat rozhlas. Televize je dosud řídkým jevem, omezuje se jen na větší města. Kromě toho je známo, že Aljaška má velké nerostné bohatství a mnoho lidí sem stále ještě přichází hledat štěstí. Žijí tu daleko od svých rodin a naše knihy jim mohou v tomto jejich postavení velmi pomoci.

Ve svědectví, které vydávají tyto sestry o víře, je pokora i velkodušnost. Pracují v nejchudších oblastech. Jejich zakladatel, don Giacomo Alberione, již před více jak 60 lety správně vytušil důležitost hromadných sdělovacích prostředků a pro šíření evangelia a zvyšování všeobecné kulturní úrovně. Služby, které tyto sestry dnes prokazují církvi a lidstvu jsou opravdu velmi cenné.

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-1477
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

Alois Rozehnal:

NÁRODNÍ ŘEČ A SPOLEČNÝ JAZYK

Felix Mikula: Řeč — dar boží. Je to malá knížečka, která vyšla v edici Studium v Římě. Je to však dobré dílo, které je nabito myšlenkami pro velkou knihu. Vztahuje se na ně zásada, že kniha by se měla číst tak pozorně, jak byla napsána. Řeč, pokud je nástrojem myšlení, poznávání a sdílení poznání a pravdy, má zůstat nástrojem co nejsnáze přístupným každému. Už Plato učil, že všechny stvořené skutečnosti jsou nedokonalým vyjádřením věčných idejí, ideálních forem. (s. 12.)

Řeč se definuje jako obecná schopnost mluvit, zatímco jazyk je mluvení, řeč ve vztahu k duševnu, k myšlení, představování. (F. Trávníček: Slovník jazyka českého. SN Praha, 1952, s. 570, 1360.)

Autor Felix Mikula si vytyčil vysoký cíl: Obhajobu jediného společného, všelidského a světového jazyka. K tomuto cíli zaměřil také poznávání, přiněmž se účastní nejen stránka rozumová, nýbrž i stránka volní. Vždyť každé poznávání (nejen ve smyslu ontologickém) je zaměřená aktivita, je pořádání myšlenkových obsahů. Každé pořádání musí mít svůj účel a tímto účelem je poznávací cíl.

Čs. myslitel a zakladatel teleologie (nauky o účelu), prof. dr. Karel Engliš (17. VIII. 1880 – 13. VI. 1961), rozvádí způsoby myšlení vedoucího k poznání, o němž praví:

Nemůžeme proti sobě postavit poznávání a hodnocení, ale můžeme postavit proti sobě poznávání kvalit ontologických a poznávání kvalit vztahových (teleologických a normologických), protože při soudech, jimiž si uvědomujeme tyto i ony kvality, pořádáme myšlenkové obsahy jiné a jinak, ale vždy za účelem poznání. Kvality vztahové, jak je Plato uvádí (spravedlnost, dobro), jsou jen kvalitami formálními, které vyjadřují způsob myšlení bez obsahové náplně a dopouštějí nejrůznější náplň.

Že něco je dobré, neznamená nic jiného nežli, že je to myšleno jako někým chtěné. Že je něco správné, neznamená nic jiného nežli, že odpovídá normě, při čemž však může týž předmět a děj jednomu chtěnému (postulátu), jedné normě odpovídat a druhému chtěnému a druhé normě se protivit: vzhledem k prvnímu je dobrem (správným), vzhledem k druhým je zlem (nesprávným) předmětem a nikoliv podnětem, který však také prodělává změny ve tvaru. Tak na příklad rozhodný je rod knihy ve větě: Maine kitáb lisi napsal jsem knihu. Jde o jinou skladbu než v pozdější latině: Librum scriptum habeo.

Prosazení jednotné společné řeči Hindi naráží na řadu dalších překážek. Jednou z nich je povýšenost a pánovitost Hindů, kteří v rasových třeních jsou jako Prušáci Východu první vypovídání z Afriky. Indira Gandhi za 750 miliónů Hindů prohlásila: Bohaté státy státům nuzným pomoc poskytnout musí. (S. 55.) Přitom však posvátné krávy a zdomácnělé krysy užívají potravu a chleba chudým.

Matematická mluva (s. 40) neskýtá naděje na záchranu, neboť není tak rozhodný symbol číslice ať arabské, římské nebo hindské jako základ soustavy početní nebo myšlenkové. Základní poučka 2x2=4 platí jenom v desetinné soustavě, ale může to být jakékoliv jiné číslo, když se přiměřeně změní základ soustavy. Ani společný jazyk neznamená nic, dokud není dohody o společných pojmech Lidskosti, Svobody a Spravedlnosti. Proto si lidé nerozumějí dobře ani doma, ani v exilu a nerozumněli by si vůbec, kdyby se vrátili z exilu do vlasti a nedohodli se na společném postupu myšlení a poznání.

Autor Felix Mikula je vzdělaný polyglot, který podstoupil nerovný boj za jednotný společný jazyk. To však neznamená smrt mateřského jazyka, o němž praví: Odnímání rodného jazyka rovná se znásilnění lidského ducha. (S. 12.) Český myslitel Ladislav Radimský (3. IV. 1898 – 9. IX. 1970) dodává: Exulant, který své dítě nenaučí mluvit a myslit česky a slovensky, nemá práva spílat komunistům doma, že zahřešují naši tradici. (L. Radimský: Skloňuj své jméno, exulante, Vigilie, Řím, 1967, s. 43.)

Evropa by byla bezbarvou pustinou, kdyby nebylo bojišť, na nichž se utkaly národy a státy v boji o to, která kultura je lepší. Jazyk je nejen dorozumívacím prostředkem, ale i zrcadlem duše národa a květnatostí jeho kultury. Národní jazyk hlídá národní tradici, která se udržuje odvěkým bojem za vlastní samostatnost. Uhasne-li tento boj za národní jazyk a národní svobodu, bude Evropa pustá a řádní jako vyprahlé duny Sahary nebo zasněžené pláně Sibiře.

Mikulova studie "Řeč — dar boží" je vzácný drahokam naší exilní literatury a patří do knihovny každého našeho uvědomělého vzdělance a kulturního pracovníka.

Redakce

LZE UMĚLE PRODLOUŽIT LIDSKÝ VĚK?

Profesor B. Strehler z Jihokarolinské university, který je zároveň předsedou gerontologické společnosti, má za to, že v nejbližších 25. letech bude definitivně vyřešen princip stárnutí lidského organizmu a bude nalezen způsob, jak tento proces zpomalit či oddálit. V tomto směru byly již vykonány série zkoušek s pokusnými zvířaty, jejichž výsledky bude brzy možno aplikovat i u lidí.

Každý zoologický druh tedy i člověk má předem (geneticky) vyměřenou určitou délku života. Tak např. jepice žije jen jediný den, pes do dožívá v průměru 15 let. Člověk začíná ve stejném věku jako dítě mluvit a chodit, po desátém roce věku se dostavuje puberta, u žen začíná — též víceméně jednotně – klimakterium mezi 40. a 50. rokem. Jsou to časově pevně stanovené úseky lidského života, z jejichž stálosti v čase a pořadí vyvodili vědci závěr, že každý živý organismus má v sobě zabudované "biologické hodiny", které nepřetržitě "tikají" – od narození až do smrti.

Až donedávna nevěděli odborníci, co je příčinou počátku a průběhu procesu stárnutí. Dnes se předpokládá, že podstatou "biologických hodin" je dělení buněk (mitosa), jímž se jednotlivé tkáně neustále obnovují. Počet těchto dělení je u každého zoologického druhu pevně určen genetickým kódem.

V r. 1961 zjistil mikrobiolog L. Hayflick ze Stanfordské university, USA, že buňky pojivové tkáně mají v sobě předem naprogramovaný čas, kdy odumřou. Byly zkoumány buňky z pojivové tkáně embryí a odumřelých plodů. Tyto buňky se množily dělením — zprvu velmi čile, později pomalu, až po asi 50 dělených odumřely. Porovnáním bylo zjištěno, že týž tělní buňky asi 10letých dětí se před odumřením rozdělily asi 30x, u dospělých lidí již jen 20x. Dalšími pokusy Hayflick zjistil, že po zmrazení tkáně "biologické hodiny" v buňkách" zůstaly stát" a po jejím rozmrazení začaly opět "tikat". Počet dělení nebyl zmrazením zredukován. Jak již bylo uvedeno, počet buněk, dělení, a s ním spojená délka života jednotlivce, je pevně stanoven jeho příslušnosti k biologickému druhu. Tak např. myš žije průměrně 3 roky a její buňky se rozdělí 12x. Slepice se dožívají 25 let, dělení jejich těl. buněk proběhne asi 25x. Analogiemi na základě shora uvedených pokusů Hayflick zjistil, že "biologické hodiny" člověka jsou "nataženy" na dobu 110 až 120 let; v této době by se naše tělní buňky rozdělily nanejvýš 50x. Lidé — až na výjimky – umírají dříve. Většinou jsou příčinou smrti choroby, nikoliv stařecká sešlost. Hayflick pozoroval, že v posledních fázích buněk, dělení se objevovalo zpomalení mitosy, únava a jiné degenerativní projevy buněk. A právě tyto jevy, umocněné statisíci tělními buňkami, jsou přímými nositeli únavy a stárnutí organizmu. Proč k této degeneraci dochází, se dosud neví. Vědci však hledají odpověď v genech, což jsou přímí nositelé dědičných informací.

Pohlavní dospělost, stejně tak jako stárnutí, jsou pravděpodobně předem pevně zabudovány v základním genetickém plánu každé tělní buňky. Tento plán lze přirovnat k děrnému štítku kompjútru, podle nějž buňka "běží" po celý svůj život. Na konci života daného organizmu jsou již tyto informace neúplné nebo oslabené, což se projevuje degenerací buňky. Zdá se, že přírodě záleží na každém jedinci pouze tak dlouho, dokud se nerozmnoží, t.j. dokud nepředá život dál. Tak např. losos umírá, jakmile dosáhl trdliště, kde nakladl vajíčka, z nichž se líhne lososí potěr.

Ještě před nedávnem nevěřili gerontologové, že je možno zpomalit proces stárnutí manipulováním genů. To se však podařilo v r. 1971. Pacientovi, který trpěl galaktosaemií, byl do těla potřebný enzym vpraven pomocí speciálních virů, které tento enzym vytvářejí. Genetické informace byly "vpašovány" do tělních buněk.

Výzkumníci však nehledají příčiny stárnutí pouze v genech, nýbrž i v mozku a v imunologickém systému člověka. Předmětem pozornosti je zejména hypothalamus, žláza s vnitřní sekrecí, uložená v mezimozku, která řídí činnost vaječníků. P. klimakteriu produkují vaječníky o 90% méně östrogenu než v mladém věku. To je též příčinou stařeckých úkazů jako vrásčitá kůže, únava apod. Pokusně byl mladé bílé myši transplantován vaječník ze staré myši, který začal v mladém organizmu opět tvořit vajíčka, z nichž se po oplození vyvinula zdravá mláďata.

Jiní vědci hledají příčiny degenerativních změn (stárnutí) v oslabené či změněné činnosti tělesného imunologického systému. Tak např. určitý druh bílých krvinek vytváří ve starém těle podstatně méně antigenů nebo začne dokonce vyvíjet látky jedovaté, tělu škodlivé. Výzkumníkům z baltimorského zdravotnického ústavu se podařilo omladit a aktivizovat staré bílé myši pomocí transplantovaných bílých krvinek z myší mladých. Životaschopnost a odolnost proti nemocem se u starých bílých myší neobvčejně zvýšila. V budoucnu by mohly být mladým lidem odebrány určité dávky bílých krvinek a konzervovány až do stařeckého věku. Jejich opětné vpravení do téhož organizmu by mohlo starší lidi osvěžit a zlepšit jejich zdravotní stav.

Další teoretickou alternativou, jak oddálit stáří, je snížení tělesné teploty o několik stupňů. Profesor Strehler říká, že by se takto mohl prodloužit lidský věk o 25 až 40 roku. Pokusy s určitým druhem much, jejichž tělesná teplota byla uměle snížena o 7,5 C, se dosáhlo dvojnásobné délky jejich života. U člověka je snížení teploty brzděno již uvedeným hypothalamem, který je "seřízen" na 37 C. Dosavadní pokusy snížit teplotu vedly k šokům z chladu či k horečnatým stavům pacientu. V r. 1972 se podařilo pracovníkům Purdue University, Lafayette, USA, snížit tělesnou teplotu opice tak, že do hypothalamu vpravili nepatrné množství vápníkových iontů.

Zdá se, že prodloužení lidského věku, nebo aspoň čilého stavu člověka, je přede dveřmi. Bude nutno překonat i některé dosavadní sociální zvyklosti jako věk, kdy se odchází do starobního důchodu, či způsob zajištění důchodového zabezpečení. Např. pojišťovny dnes počítají s průměrným lidským věkem 70 let.

V dřívějších dobách se prodlužování lidského věku nepřikládal význam. Věřilo se, že narozením a smrtí se realizuje proces stálého přerozdělování genů a že tento biologický vývoj vede k neustálému zdokonalování člověka jako biologického druhu. Nové generace představovaly především neopotřebované mozky, v nichž se rodily nové plány a ideje. Zdá se, že dnešní věda se zajímá více o *člověka – jedince, než o evoluci mas*, do níž se nedá či nechce zasahovat.

Podle "Das Beste".

Ing. M. Č.

Největší výběr záclon, draperií do kuchyně, obýváku a ložnic; souhory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného hutního peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois

Sikmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci

The DUMPLING HOUSE

4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.

Denně čerstvá jídla.

Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.

Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ

Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

● JIŘÍ PELIKÁN zůstává marxistou i když obhajuje Husákovy oběti

Jiří Pelikán, bývalý generální ředitel čs. televise a za Dubčeka předseda zahraničně politického výboru Národního shromáždění našel sice exil u italských komunistů v Římě, ale neúnavně cestuje po celé západní Evropě. Nyní měl dokonce v Paříži tiskovou konferenci, kterou zaměřil dvěma směry:

1. Pravděpodobně chtěl znovu západu zpřesnit své stanovisko k socialismu (zřejmě sice marxistickému, ale v jeho myšlení rozdílnému od komunismu).

2. Vyjádřit svůj názor k politickému vývoji v Československu po XV. sjezdu komunistické strany Československa.

Sám osobně je prý pro takový socialismus, v němž o posice má právo vyjádřit svůj názor bez strachu před vězením — tedy svobodně. Navíc je dokonce i pro takový socialismus, v němž o spravedlnosti rozhodují soudci a nikoliv funkcionáři komunistické strany.

Nedávný XV. sjezd komunistické strany Československa byl podle Pelikána "přešlapováním kolem horké kaše". Vyznačoval se všeobecným strachem komunistu před jakoukoli zmínkou o svobodě, a šlo jim jen o uhájení svých posic před moskevským "protektorem" Leonidem Brežněvem, jehož drábem a dohlížitelem byl na pražském sjezdu čs. komunistů J. A. Kirilenko.

Pelikán mluvil o půl miliónu vyloučených členů ze strany po sovětské invasi v srpnu 1968. Řekl západním novinářům i to, že někteří odpůrci sovětské invase jsou stále ještě žalářováni; jiní, že nesmějí pracovat ve svých povoláních a jejich dětem, že je odmítán vstup na vysoké školy.

Krátce před sjezdem komunisté rozpoutali velikou kampaň proti bývalým představitelům obrodného hnutí z "Pražského jara" 1968. Alexandr Dubček (žije dnes v Bratislavě) — je např. neustále pod policejním dohledem. Pak zvláště jmenoval tato tři jména: Jaroslav Šabata, Jan Tesař a Jiří Miller. Všichni tři spolu s mnoha jinými byli stoupenci obrodných myšlenek v komunistické straně r. 1968, jež prý nyní oficiálně přijali do svých politických programů i komunisté v Itálii a ve Francii. Přes všecky apely 14 bývalých členů ústředního výboru komunistické strany Československa a dvanácti příbuzných těchto vězňů, nechává je Gustáv Husák už osmý rok ve vězení.

Na otázku novinářů, zda lze věřit Husákovu přislibu o vrácení stranické legitimace těm z vyloučených členů strany, kteří se "vyzpovídají ze svých omylů" z roku 1968, Pelikán odpověděl, že je bezpředmětné o tom mluvit. Dnes prý má totiž Sovětský svaz v Československu dvě velvyslanectví: jedno diplomatické s celým štábem špiónů, a druhé vojenské — s výstrahou kulometů a kanonů.

Chce-li Moskva skutečně dokázat svou "dobrou vůli" v souvislosti s Helsinkami, aby došlo k mírovému řešení napjaté situace mezi československými komunisty — těmi u moci a těmi vyloučenými — bylo by — stále podle Pelikána — třeba udělat tři věci:

1. Propustit všecky politické vězně v ČSSR;

2. Zastavit pronásledování stoupenců obrodného hnutí;

3. Odchod sovětských vojsk z čs. území.

Pozn. redakce: Všechna takováto politická prohlášení marxistů — byť i z Dubčekova "Pražského jara" nás překvapují tím, co neříkají! Marně v nich totiž hledáme aspoň zmínku o spravedlivém požadavku všech základních lidských svobod pro všechny občany, z nichž nelze vyloučit v naší vlasti občany věřící, kteří mají také nezcizitelné právo na svobodu náboženskou.

Zároveň se vždy ptáme, jak dlouho to ještě vezme všem slušným přívržencům našich různých socialistických tendencí, aby — po půlstoletě zkušenosti se Sovětským svazem a pětadvacetiletou komunistickou nesvobodou doma — došli k názoru, že chtějí-li v těchto těžkých dobách domovu a exilu skutečně účinně pomoci, musí se jasně a jednoznačně vyslovit proti marxismu, jako to už udělali rakouští sociální demokraté. Cožpak je to tak těžké, aby naše politické exilní organizace — míní-li svůj boj za svobodu otčiny doopravdy upřímně — řekly nahlas a oficiálně všem exulantům a krajanům třeba tohle?: Jsou-li mezi námi příslušníci býv. Čs. sociální strany demokratické a Čs. strany socialistické, distancují se od marxismu-leninismu. Po zkušenostech z r. 1948 a 1968 jsou přesvědčeni, že tyto ideje dialektického materialismu nejsou pro naše dva národy zdravé, jsou proti našim křesťanským národním tradicím a proti humanitním ideálům Masarykovy koncepce demokracie. Chceme sociální spravedlnost, jsme pro sociální reformismus, ale bez marxismu a bez komunismu v t.zv. "socialistickém" přestrojení. A protože se komunisté nevzdají přetvářky a nepřejmenují Sovětský svaz socialistických republik na Svaz sovětských komunistických republik, raději si naši bývalí socialisté budou říkat jinak (třeba Strana práce), než aby jejich starý název nadále nás v exilu rozděloval.

Jsme takovéto iniciativy v exilu schopni?

Schůzka českých kněží

Bylo uzavřeno z několika stran, že při příležitosti 41. mezinárodního Eucharistického Kongresu ve Philadelfii by měla býti informační schůze kněží. V souhlase s těmito návrhy svolávám schůzi českých biskupů a kněží za tímto účelem.

Schůze bude v St. Joseph Hall v **Chestnut Hill College**, 9601 Germantown Ave., Chestnut Hill, Pa. 19118 (telefon pro College CH7-4210, anebo CH8-5049 — osobní pro mne) v pondělí dne 9. srpna 1976 v 10:00 hodin ráno s tímto programem:

1. Přivítání: Ludvik Němec;

2. Hlavní proslov: J. E. nejdůstojnější pan biskup Jan L. Mořkovský z Texasu;

3. Referát o církvi v Československu: dr. Alexander Heidler z Mnichova;

4. Pastorační referát: Msgr. dr. Jaroslav Škarvada, národní delegát Svaté Stolice pro České katoliky v exilu;

5. tiskový referát: Otec Vojtěch Vít. O.S.B., hlavní redaktor Hlasu národa v Chicagu;

6. Návrh a čtení resoluce o neblahé náboženské situaci v Československu;

7. Debata;

8. Modlitba: Otec Alois Vyoral.

Ve 12 hodin je oběd v jídelně Ctihodných sester anebo ve školní jídelně. Všichni jsou hosty. Vedoucí laici katolických spolků v Americe jsou vítáni k účasti programové schůze a k podepsání resoluce. Všichni jsou vítáni k obědu!

Prosíme všechny kněze a ty hlavní katolické laiky, muže nebo ženy, aby si zařídili svůj pobyt ve Philadelfii podle tohoto programu. Ať zůstanou zde přes noc v neděli a nejvhodnější odlet letadly by byl okolo 3. hodiny odpoledne. Prosím také mně dejte vědětilistkem, kdo se zúčastní, abych mohl vše zařídit v jídelně. Oběd je zdarma.

Schůze bude velmi důležitá, vzhledem k současnému jednání svaté Stolice s Československou vládou a vzhledem k neutěšené náboženské situaci doma. Schůze bude velmi informační o celém exilu. Proto všichni, kteří můžete, hleďte zůstati k bratrskému posezení. Katoličtí laici jsou velmi vítáni a velmi užiteční k poradě o současných problémech.

Přijďte všichni, postaráme se o Vás. Má-li kdo jaký návrh, napište!

Dr. Ludvik Nemec,
Mt. St. Joseph Convent,
9601 Germantown Ave.,
Chestnut Hill, Pa.19118
tel. (215) CH8-5049.

SOLŽENICYN O SVOBODĚ A MRAVNOSTI

Ruský spisovatel Alexander Solženicyn za své návštěvy USA promluvil v Hooverově ústavě v Kalifornii o svobodě jako právnickém pojmu a jako mravním úkolu. Zde jsou úryvky z jeho řeči.

*

Zastávám názor, že nemůže být naším životním cílem, bezmezně se oddávat užívání hmotných dober, nýbrž že máme po sobě zanechat svět očistěný, lepší, než jej učinily naše zděděné instinkty. To znamená, že bychom měli užívat doby svého života k duchovnímu obohacení a zlepšení, ať už tím či oním způsobem. Pouze souhrn takových kroků se může nazývat duchovní pokrok lidstva.

Na neštěstí však v těchto posledních desetiletích byla idea svobody zbavena svého pravého obsahu a ve srovnání s dřívějšími dobami se stala prázdným slovem; téměř výlučně se zúžila na pojem pouhé nepřítomnosti vnějšího nátlaku či státního donucení. Takto je svoboda chápána pouze v čistě právnickém smyslu. Zde uvádím některé aspekty takto chápané svobody:

Svoboda vydavatelu magazínu a producentu filmu, svádět lehkovážně mladou generaci na scestí pomocí lehko rozvášněných smyslů za účelem snadného peněžního zisku.

Svoboda mladých lidí od 14 do 18 let oddávat se zahálce a prázdným zábavám, namísto, aby se učili zodpovědně plnit své povinnosti a usilovali o svůj mravní vzrůst.

Svoboda mladých, zdravých dospělých lidí nehledat práci a žít na útraty společnosti. Svoboda stávkujících uchvacovat práva pro sebe a olupovat ostatní občany o normální život, o práci, o dopravní prostředky, ba i o vodu, potraviny, a čistotu ovzduší z neodvážených odpadků.

Svoboda hájit se před soudem i v případě, že obhájce ví, že obžalovaný je vinen.

Svoboda bezvýznamných písálků, kteří se ve své nezodpovědnosti zabývají povrchně některým problémem a chtějí snadno a rychle utvářet veřejné mínění. Svoboda šířit poplašné zprávy, které mohou zabránit žurnalistovi mít soucit se svým bližním, nebo se svým vlastním národem.

Svoboda vyzradit tajemství národní obrany kvůli dosažení osobních politických cílů a peněžního zisku.

Svoboda obchodníků konat obchodní transakce bez ohledu na to, kolika lidem se tím způsobí starosti, nebo jaká škoda se tím může způsobit vlastnímu národu.

Svoboda politiku mluvit bezmyšlenkovitě to, co se dnes líbí voličům, bez ohledu na jejich budoucí bezpečnost a blahobyt.

Svoboda teroristu uniknout trestu, takže soucit s nimi se stane ortelem smrti pro společnost.

Svoboda nezajímat se o cizí, vzdálenou svobodu, po které je šlapáno, jen pro uchování si vlastního pohodlí; které je v dnešním rozděleném světě neoddělitelné od svobody druhých.

Svoboda nehájit ani svou vlastní svobodu a raději přenechat druhému, aby riskoval svůj život.

Proti všem svrchu zmíněným svobodám nelze často z čistě právnického hlediska nic namítat; přesto však to jsou falešné svobody, protože jsou egoistické a tím i nemravné. Pravá svoboda je vždy obapolná: směřuje k bližnímu a vrací se k jednotlivci. To je svoboda spravedlivá. A není svobody bez spravedlnosti, jako není míru bez spravedlnosti ani lásky.

Ve svém nitru věřím ve zdraví a sílu kořenů velkodušného a mocného amerického národa, a zejména v poctivost a bdělost mravního ducha americké mládeže. Na vlastní oči jsem mohl vidět vrozenou výkonnost Američanů, a proto je dnes moje mluva nesena tónem optimismu a pevné naděje.

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

DOPISY našich čtenářů

GUELPH, ONT., KANADA:

Ctěná redakce a milí čtenáři,

můj nemocný manžel by se na mne hněval, kdyby se nakonec dověděl, že jeho dopis do H.N. nebyl uveřejněn, jen proto, že jsem jej zapomněla odeslat. Napsal jej již v dubnu, nějak se mi schoval v lejstrech papírů, dnes jsem na něj přišla a tak Vám jej posílám i s předplatným. Táta dal udělat Money order na $10 a tak k tomu ještě pět dolarů připojuji. Lituji, že to posílám tak pozdě, vždyť také musíte platit "bills". Ráda bych do novin napsala i dopis, ale nemám na to při nemocném a vší té práci ani čas, ani chuť, a navíc mě bolí ruka. Tak Vás v redakci i čtenáře všechny ráda pozdravuji. Ať píší druzí, rádi to všechno čteme, zvláště když nás ty naše noviny spojují se všemi těmi roztroušenými krajany po celém světě. Ať jsou všichni zdraví a mají se rádi.

Vaše Marie Šebestíková

□

Milá paní Šebestíková,

děkujeme Vám za předplatné, dopis, za Vaši trpělivost se rádi pomodlíme a dopis Vašeho chorého manžela také otiskujeme. Pěkně jej pozdravujeme a prosíme, aby své bolesti a utrpení obětoval za tu naši drahou nesvobodnou vlast, za nevinně vězněné lidi u nás doma, a tak trochu i za to, aby si naši lidé konečně uvědomili, že ty noviny neděláme proto, "abychom něco dělali", ale pro naši společnou katolickou a národní věc.

Fr. Vojtěch

Milá redakce Hlasu Národa,

Přiloženě zasílám M.O. na $10 na úhradu předplatného. Hlas Národa se mi líbí, tisk je pěkně čitelný a i když bych rád četl ještě další romány, chápu, že musíte dát do novin něco pro mladé, jestli nemají zase umřít s odchodem nás starých čtenářů.

Teď bych napsal aspoň krátce o našem životě a o tom, kdy jsem začal odebírat Katolík. Do Kanady jsem dojel 6. května 1928 se skupinou 25 mladých lidí z Moravského Slovácka a z Valašska, od Luhačovic. V Praze nám "Canadian Pacific" vystavila lístky, poslali do Paříže ve Francii, odtud do přístavu Cherbourgu, kde jsme se nalodili na lodˇ o 39.000 tunách tonáže. Jmenovala se "Emperess of Scottland" a za pět dní jsme se přeplavili přes oceán do Montrealu v Quebecku. Pak jsme hned jeli do Winnipegu v Manitobě dva dny a dvě noci. Cílem cesty bylo místo jménem Glenside v Saskačevanu. Byla tam tedy kolonie českých krajanů z polské Volyně, kteří všichni se ještě narodili za ruského cara. Naše skupina jela vlakem do Edmontonu, já do té kolonie, kde jsem hned pracoval na farmě při setí pšenice a když dozrála — na žních. Dostával jsem za tu práci od východu slunce do západu šest dol. denně.

Na jaře r. 1929 jsem odjel do Ontaria, kde jsem žil a pracoval dva roky. V roce 1933 jsem zaslechl o české osadě Praha v Albertě, kde žilo 24 rodin českých z Moravy až od r. 1910 na pěkných farmách, které si vybudovali. Měli tam už i malý dřevěný kostelík a katolickou školu. Teprve v roce 1947 si postavili pěkný nový kostel zděný. Tam jsem si také pronajal první farmu a začal farmařit pro sebe. Už v roce 1937 za mnou přijela totiž nevěsta, také z Moravského Slovácka. Koncem srpna jsme měli svatbu v tom dřevěném kostelíku. Sezdal nás anglický kněz O'Neil, protože tam žádný český kněz nablízku nebyl.

V roce 1949 se mi dostal teprve do ruky chicagský "Katolík", a tak jsem jej hned začal odebírat. Celých 24 let jsem tam farmařil. Na podzim r. 1953 po žních s dvěma syny a manželkou jsme odjeli do Toronta. Koupili jsme si tam dům a našel jsem práci v české továrně na letadlové součástky. Ale po tolika letech života v Boží přírodě se mi ve městě nelíbilo. Rozhodl jsem se zase koupit farmu v krajině na jih od Toronta v blízkosti města Guelph. Tehdy mělo jen 21 tisíc obyvatel, dnes má 68 tisíc. Domů je tady 22 tisíc, továren 195. Město má i svou státní univerzitu s 12 tisíci studenty. Asi 60 procent jich je z Kanady, 40 procent z ciziny. Mezi cizinci jsou i studenti z Afriky a z jiných nevyvinutých zemí. Studují zde zemědělství a zvěrolékařství.

Letos, 6. máje tomu už bylo 48 let, co jsem v Kanadě. Když jsem sem přijel bylo mi 23 let, dnes mi je 72.

Noviny se mi líbí, přeji vám hojně nových odběratelů, kteří by plně pochopili vaše úsilí a snahy a přesvědčili se, že neudržíme-li si svoje, nikdo jiný to za nás neudělá. Mít svoje noviny — zvláště dnes, kdy v Československu svobodně psát nemohou, je přece hrozně důležité. Pán Bůh Vám pomáhej.

Upřímně vás všechny a čtenáře pozdravuji.

Váš V. Šebestík

□

Milý pane Šebestík,

děkujeme za pěkný a věcný dopis. Hleďte užít teď sluníčka a nestonat! Pán Bůh Vám vrať zdraví a opatruj Vás i Vaše šyny a jejich rodiny.

Redakce

GUYAQUIL, ECUADOR:

Pochválen buď Pán Ježíš Kristus a nejsv. Panna Marie, Pomocnice křesťanů.

Důstojný Otče Vojtěchu, milý spolubratře a čtenáři, obdržel jsem již čtvrté číslo "Hlasu Národa", z kterého mám velkou radost. Vůbec nevím, kdo mi je předplácí a proto se obracím na Vás, abych Vám z hloubi srdce poděkoval za tak vzácný a neočekávaný dar. Svým "Týdeníkem" a apoštolskou horlivostí vynasnažujete se rozněcovati a udržovati mezi svými krajany v zahraničí nejenom vlasteneckého, ale i katolického ducha. To je opravdu od Vás hrdinstvím, neboť se mi zdá, že jak v Československu, tak i u vás v USA vlastenecké nadšení ochabuje. Zatím co Vy se houževnatě snažíte udržet je v prvotním rozkvětu, v němž naši krajané ve Spojených severoamerických státech byli průkopníky a skvělými vzory všem našim krajanským větvím, naši věřící lidé podléhají už také egoismu — každý sám pro sebe.

V krátkosti se Vám představím a povím Vám něco o své činnosti v tomto tropickém státě Ecuadoru, kde brzy s Boží pomocí oslavím zlaté jubileum svého působení. Jsem Moravan z Valašska a duchovním synem sv. Jana Boska, jehož životopis po částech uveřejňujete ve svém týdeníku, což mne opravdu dojalo. Po skončení druhé řeholní zkoušky noviciátu, již jako řeholník-salesián, když mi bylo osmnáct let, zakotvil jsem zde v tomto státě, kde se vyplnilo mé dávné přání býti misionářem pohanských kmenů. Před čtyřiceti lety moji představení ustanovili mě průvodcem na apoštolských cestách tehdy ještě mladého apošt. vikáře J. E. Mons. Dominika Comina. V té době neexistovaly ještě cesty pro muly, tím méně pro motorizovaná vozidla; jedním slovem musilo se chodit pěšky. Pro mne, který jsem byl tehdy mlád, bylo podobné cestování opravdovým dobrodružstvím. Brodili jsme se blátem až po pás a dravými řekami až po krk ve vodě, kde bylo snadno utonouti. Prodírali jsme se hustými tropickými pralesy, plnými dravé zvěře. První roky jsem byl tím vším nadšen a tím větší byla moje touha hlásati Krista tehdy ještě pohanským kivarským kmenům. Rozumí se, že jsem neuměl jejich řeč (kivarštinu), ale doufal jsem, že se ji s pomocí Boží naučím, i když je to řeč velmi těžká. Tento apoštolát konal jsem deset let. Když jsem po deseti letech této práce těžce onemocněl, moji představení mě poslali do našich ústavů mezi vzdělané ecuadorské obyvatelstvo, kde do dneška pracuji. V této civilizované části státu jsem ale ihned poznal, že československý národ tu byl považován za národ bezvěrecký, nekulturní, který nemá vůbec práva na existenci. Tyto pověsti zde mezi lidem šířili Němci. Samozřejmě mně to velmi bolelo a přemýšlel jsem, jak těmto lžím čelit. Začal jsem proto překládati krátké životopisy našich národních světců do španělštiny. Nejdříve to byla životopisná publikace o sv. Václavu, o sv. Ludmile, o sv. Cyrilu a Metoději, o sv. Janu Nepomuckém a dalších. Potom jsem začal vydávati menší publikace o našich národních vlastencích. Po dvou letech neúmorné práce začalo se pomalu měnit mínění o našem národě mezi zdejším lidem, především mezi našimi studenty, hlavně vysokoškoláky. Začali mne zahrnovat dopisy s otázkami, a měnili smýšleni o nás. Zatím zdejší naši biskupové naléhali na mě představené, abychom se ujali středních a vysokých škol a zakládali nové. Nás však bylo velmi málo a je až doposud. Proto každý z nás byl prací přetížen. Byl jsem tak zaměstnán jako i ostatní spolubratři, že jsem úplně přerušil styk s vnějším světem. Dnes tu pracujeme tři salesiáni — Slováci a já jediný Čech, který vám píše tento dopis. Nanejvýš jednou do roka se sejdeme, a to i tehdy mluvíme mezi sebou italsky, řečí našeho zakladatele a tedy i salesiánů, abychom se mohli domluvit s našimi představenými, kteří bydlí v Itálii, anebo mluvíme španělsky. Tedy promiňte, že už dělám v češtině chyby jak pravopisné, tak slohové.

Z posledního čísla vašeho týdeníku Hlasu národa se dozvídám o vznešené české postavě, dp. Václavu Michaličkovi, který též po dlouhá léta zdařile pracoval pro krajany a tiskovým apoštolátem udržoval katolického a vlasteneckého ducha mezi našimi věřícími krajany. To mne velmi dojalo. Byl byste tak hodný a vyřídil mu mé uctivé pozdravy a obdiv k jeho tak ušlechtilému apoštolátu, v kterém nyní pokračujete. Vzpomínám na něj i na Vás v modlitbách a v malých utrpeních, kterých mám dostatek. Promiňte, že jakožto chudobný řeholník — misionář nemohu přispěti peněžně na Váš tiskový apoštolát. Věřte však, že se za Vás denně upřímně modlím.

Musím se Vám přiznat, že jsem byl mile překvapen, že publikujete životopis našeho sv. zakladatele a velikého apoštola ubohé mládeže sv. Jana Boska.

Velmi jsem Vám a všem Vašim spolupracovníkům ze srdce vděčen a denně prosívám sv. Jana Boska, aby z nebe žehnal Vašemu tak záslužnému apoštolátu a vyprošoval u Pána Boha všechny potřebné milosti k tak těžkému, ale záslužnému dílu.

Uctivě Vás, Vaše pomocníky, všechny čtenáře, horlivé i vlažné krajany zdraví Váš spolubratr a rodák

Vincenc M. Janda, SDB,
salesiánský misionář
z Eqadoru

□

Drahý důstojný Otče,

pěkně Vám děkujeme za Váš milý dopis. Hlas Národa jsme rozeslali všem našim kněžím a sestřičkám, roztroušeným po světě v naději, že je potěšíme — jako Vás — aby věděli, že na ně nezapomínáme. Zároveň však doufáme, že nám někdy napíšou pro H.N. zajímavý dopis o životě a lidech v zemi, kde působí, o krajanech, s nimiž se ve světě setkali, anebo kteří v téže zemi bydlí. Je to také jeden z důvodů, proč je třeba naše české katol. noviny udržet; ve svobodném světě nám jsou nejúčinnějším krajanským a duchovním pojitkem. — Ze srdce Vás, důstojný Otče pozdravujeme, děkujeme za modlitby, které potřebujeme jako sůl — a zase nám napište.

Fr. Vojtěch

KNOX, IND.:

Vážená redakce Hlasu Národa, milí čtenáři,

děkuji vám upřímně za upozornění a radu, abych do rubriky čtenářů napříště psal vždy jen o jedné věci a kratčeji.

Podotýkám pouze, že když byste můj dopis v tisku zkrátili, neměl bych vám to za zlé. Přece držet se tématu a neodbočovat je zásadní věcí, to uznávám. Ale jsem rád, že to bylo uveřejněno v plném rozsahu. Je pravda, čtenářům lecos uniká, co je psáno jen tak "kusé" tj. "nakousnuté" bez zdánlivé spojitosti.

Takto zřejmě sloh je komplikovaný. Co však nazýváte (v redakčním dodatku pod článkem) "spoustou málo důležitých detailů", to právě pro dobové účastníky průchodu války hanáckým krajem — je důležité. — Ony ty nenapsané spojitosti znají, a ty napsané jsou připomínkami křivd na záměrné zápletky rudé "vrchnostenské", deptající hluboce čest lidu. Ty detaily jsou pražskému režimu nepříjemné, zvláště když ví, že cizina je zná. V mých článcích např. jsou jmenované osoby: žalářovaný kostelník z Vrchoslavic, mechanik Vystavěl z Němčic, který dostal za nic 20 roků — Jáchymov. Neziskuchtivně podpořil podzemní orelskou činnost, také pro tu mou kalamitu, do níž se zapletl dr. Alexej Čepička — (není to důležitý detail?) — nežli se stal ministrem (ne)spravedlnosti a národní obrany. (Proflámoval v kompaniji motocyklových "raketýřů" tisícový obnos za odcizený můj motocykl.) Po odstoupení Čepičky z úřadu 1958, dovolil jsem si na něj podat žalobu k Nejvyššímu soudu. Ale na takové maličkosti Praha dodnes neodpovídá. Tento pádný bod mohl učinit konec nevinnému uvěznění Stanislava Vystavěla. Dodám, že orel Vystavěl měl konkurenta jménem Zbo-

řil. vyznavače rudé barvy. Oba měli obchody s jízdními koly a domy v těsném sousedství.

Náš H.N. — mluvčího jménem národa — s pěknými články zasílám "registered" na Moravu. Lidé to tam dychtivě čtou a podávají si z ruky do ruky.

Dodatečně prosím redakci o opravdu v Hlasu Národa z 12. června t.r. v mém článku: "Závažný podíl Volyňských Čechů a Moravského Orelstva". V 5. odstavci totiž mělo být správně "křiklounská **spřeženka**", nikoli — stařenka.

Američtí čtenáři by si mohli myslet: Ubohá stařenka . . ." (Tato 51letá žena, kdysi ve vídeňské službě načichla nacistickým duchem a její pathos vyvrcholil v Hitlerově době "Aušlusem". Po osudném jejím vyhnání z obce dostala prý se do Prahy, kde zůstala vařit v hotelu. Avšak je pochybné, že by byla vyňata z německého odsunu do říše, ledaže velmi ochotně vyměnila hákový kříž za rudou hvězdu!)

Srdečně vás zdraví v redakci i čtenáře

Jos. Hanák

P.S.: Jako dar na tisk k uctění památky 20. máje t. r. zesnulého v Československu býv. orelského bratra Jana Koužela věnuje pro udržení a zvelebení Hlasu Národa 20 dolarů s tichou modlitbou.

Přijmi, Bože, co je z rukou Tvých — J. Hanák.

SAN ANTONIO, FLORIDA:

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři,

pověrčivost je hrozná věc, často hraničící z hloupostí. A co je zlé, že i t.zv. věřící katolíci jí podléhají. Před 15 léty přišla do našeho zdejšího kláštera jedna rodina. Muž pracoval se mnou a jeho manželka pracovala s mojí manželkou v prádelně. Ovšem práce jim moc nevoněla, a tak za několik týdnů se odstěhovali a zařídili si "prorockou" kancelář, kde předpovídali lidem budoucnost. Dnes jsou to docela bohatí lidé, kteří zbohatli z lidské pošetilosti. Moderní pověry — a těch je mnoho přesto, že dnešní lidé prohlašují, že jsou moderní a pokrokoví — jsou snad horší, než ty středověké. Nejvíce však člověka překvapuje, že křesťané a lidé s vysokým vzděláním se dají voditi za nos tak zvanou astrologií. Ovšem, musíme uznati, že ti moderní astrologové dovedou astrologii zahalit do "vědeckého" hávu astronomie a matematiky, používajíce různých triků s čísly. O vědeckosti astronomie a matematiky není žádných pochyb, ale takové matematické triky astrologie, na podkladě hvězdářství jsou jen plevy. Je smutnou skutečností, že mnohý jinak rozumný člověk, když vezme do rukou noviny, nejprve hledá rubriku astrologů, aby věděl, co mu předpovídá jeho konstelace (postavení) hvězd. Nesmyslná proroctví těchto moderních šarlatánů jsou bohatě honorovaná. Přesto mnoho časopisů otiskuje horoskopické a astrologické předpovědi z jediného důvodu: aby získaly pověrčivé čtenáře. Horoskopu a předpovědí se používá v politických, předvolebních kampaních, při hledání zaměstnání, v loterii, "lásce", no téměř ve všem lidském podnikání. Kanceláře těchto šarlatánů mají vždy dosti zákazníků, kteří chtějí vědět, co je čeká a co je nemine. Hvězdy a jejich seskupení nemají vůbec vliv na náš pozemský život a jeho problémy. Hvězdy — zvláště za jasných nocí — mají na nás vliv jenom svou velebností; odvracejí nás od naší lidské maličkosti svou tajemností vesmíru, jako dílo Boha Stvořitele. Již svatý Augustin (†430) prohlásil, že býti křesťanem a věřit v horoskopy je po pravdě neslučitelné. Jak je možné, že tolik lidí, v našem pokrokovém dvacátém století, tak hrdém na svoji vědu a techniku, dovedlo vzkřísiti astrologickou pověru v míře tak nevídané? Astrologové nám předpovídají, píše svatý Augustin, že naše hříchy, naše konání jsou určovány nebeskými tělesy, a že jim nelze zabrániti ani uniknouti, poněvadž každá událost v našem životě je zaviněna nějakou konstelací Saturna, Marsu, Venuše a *jiných planet* naší sluneční soustavy. Tito astrologové-šarlatáni, namlouvají lidu, že člověk je bez viny, že každý lidský tvor podléhá svodům těla, a že je mu předurčeno, tak jako tak, zahynouti provždy. To znamená, že chtějí z našich provinění a hříchu vinit Boha-Stvořitele, vládce nebes a hvězd.

Znal jsem člověka, který byl horlivým čtenářem všech astrologických spisů. Jednou se setkal s vynikajícím vědcem z oboru astronomie a řekl mu o své zálibě. Tento vědec s laskavým a přímo otcovským porozuměním mu poradil: zahoďte všechny knihy a spisy astrologů a neplýtvejte vaší přirozenou energií a nadáním nad takovým brakem. Vždyť je tolik jiných hodnotnějších věcí, kterými se můžete zabývati. Dnes je tento člověk lékařem. Když mi to vše vyprávěl, nakonec dodal: mám jen útrpnost nad lidmi-křesťany, kteří věří v ty astrologické pohádky. Ovšem, sám jsem byl jedním z nich. Další můj známý se také zabýval astrologií při studiu lékařství, ale pak se z astrologie vyléčil: Říkal: "Jako lékař chci pomáhati trpícím, nikdy bych si nechtěl založiti svou životní existenci na klamání a podvádění lidu".

Dalším případem bylo manželství dvou lidí, narozených v týž den a hodinu. Podle horoskopu by mělo býti jejich manželství vzorem ideálnosti a souladu. Dnes žijí odloučeně a jeden druhému nemůže přijíti na jméno.

Jednou jsem byl na návštěvě v nedalekém městečku. V obecní hale měli jakousi slavnost. U našeho stolu došlo k debatě o všem možném, a také o předpovědích horoskopu. Tu jedna paní, kterou dobře znám, a která dle pravidelné návštěvy kostela se zdá býti dobrou křesťankou, prohlásila: "Já čtu ty předpovědi každý den v novinách; dělám to více méně pro zábavu; dá mě to pobavení a povzbuzení na celý den a vím, jak se mám připravit na to, co má přijít". Ptám se: proč utrácetí čas takovými astrologickými nesmysly, když je tolik jiných a vzácnějších hodnot, které by nás připravily po pravdě do křesťanských duchovních stavů, odpovídajících skutečnosti?

Milí čtenáři, nejlepším příkladem jsou ti dva, o nichž jsem se zmínil na začátku. Poctivá práce jim nevoněla. Před 15 léty si pronajali ve velkém městě skromný byt. Dnes jsou majiteli toho domu, který si koupili za peníze těch, kteří chtějí za každou cenu vědět, co je čeká a co je nemine. Již často jsem se s nimi setkal. Mají pro mne jen pohrdání, že jsem zůstal chudák a oni že to někam dopracovali. Ovšem, zapomínají, že jednou každý člověk bude skládati své účty před Soudcem nejspravedlnějším. A já věřím, že potom mi budou mou dnešní chudobu záviděť.

Nejlepším horoskopem, nejlepší předpovědí do budoucnosti jsou sepnuté ruce ku vroucí modlitbě: Děj se, Pane, Tvoje svatá vůle!

Vážená redakce, milí čtenáři, končím svou úvahu a věřím, že mezi námi čtenáři Hlasu Národa není nikdo, kdo by věřil astrologickým šarlatánům.

Prosím o modlitby za staré a nemocné. Všechny vás pozdravuji. Růh vám všem žehnej.

Karel Pekárek

PROGRAM VIII. SJEZDU SVU

VIII. sjezd Společnosti pro vědy a umění bude letos zahájen ve čtvrtek 12. srpna na universitě Georgetown ve Washingtoně. První den sjezdu bude věnován registraci a valnému shromáždění SVU. Večer téhož dne bude seznamovací večírek v budově amerického senátu.

Přednášky na námět **"Přínos Čechů a Slováků Spojeným státům a Kanadě"** se konají celý den v pátek, v sobotu odpoledne a v neděli 15. srpna dopoledne. Kromě přednášek jsou na pořadu různá odborná symposia, výroční schůze žurnalistické sekce s diskusí na námět **"Problémy a perspektivy české a slovenské žurnalistiky v zahraničí"** a porady jiných zájmových a odborných sekcí SVU. Slavnostní zasedání SVU bude v sobotu dopoledne. V pátek 13. srpna večer bude koncert dechové hudby americké armády na schodech budovy amerického kongresu. Bude hrát asi 70 hudebníků a zpívat 35-členný pěvecký sbor. Na pořadu budou skladby čs. hudebních skladatelů.

V sobotu večer bude slavnostní banket a po něm jubilejní ples v nejnovějším washingtanském hotelu "L'Enfant Plaza"

Připravují se také různé exkurze, výstavy knih a výtvarného umění a jiné související akce. Knihovna amerického kongresu bude mít mimořádnou výstavu českých a slovenských knih.

Pořadatelé sjezdu zaručují každému předem registrovanému účastníku sjezdu ubytování přímo na universitě Georgetown za poměrně nízké ceny. Ubytování si mohou zájemci prodoužit i na celý týden. Letos bude Washington v souvislosti s americkými jubilejními oslavami cílem četných turistů, proto může být ubytování zejména v letních měsících nepřekonatelným problémem. Doporučujeme proto našim čtenářům, aby využili této příležitosti a spojili plánovanou návštěvu Washingtonu s účastí na sjezdu SVU. Informace lze získat na této adrese: SVU, 2067 Park Rd., N.W., Washington. DC 20010, USA. TS SVU

Josef V. Tománek:

SVĚTICE

(Věnováno svaté Alžbětě Anně Setonové, nar. 28. srpna 1771 v New Yorku, zem. 4. ledna 1821 v Emmitburgu, Maryland)

* * *

New York vzrůstal,
když se narodila
anglosaské protestantské
rodině,
později však v Boží církvi
zakotvila,
pomáhala sirotkům a
chudině.

Vdaná žena, matka,
vdova, řeholnice,
k tomu učitelka dětí
dělnických,
celý život věrná Boží
služebnice,
trpěla a nečekala na
oddych.

Na vinici Páně pilně
pracovala
pro Krista a Jeho Matku
přesvatou,
až do smrti Pánu Bohu
děkovala
za víru před svatostánkem
přijatou.

V Pánu pohřbena bez harf
a bez balsámu,
její hol se v hrobě
navždy utišil,
zato svatý Otec v římském
velechrámu
jako svatou na oltář
ji povýšil.

V nebi, první svatá
americká ženo,
na Bohu nám vypros
v Kristu obrodu,
v době, kdy ctnost dává
v šanc své čisté jméno,
chraň zde víru, životy
a svobodu.

V metropoli, v světce
Petra katedrále,
před Tvou sochou
mnohokrátce poklekám,
za náš národ oroduj
u nebes Krále,
aby svatováclavskou zem
chránil nám.

(New York, 4. I. 1976)

ÚSPĚCH NAŠEHO KANADSKÉHO KRAJANA-EXULANTA

Továrník a podnikatel Jean G. Vondrejs je poúnorový exulant z roku 1948. Nakonec se usídlil v kanadském Montrealu a po těžkých začátcích se pustil do sériové výroby moderních elegantních a praktických kovových křesel a židlí. Letos jeho výrobky obdržely kanadskou "Trofej nábytku" (Trophée du Meuble 1976) a tři velmi praktické židle z jeho letošní kolekce (Cobra IS) byly vybrány olympijským výborem pro vzácné hosty při zahájení a ukončení olympijských her 1976 v Montrealu. Seděla na nich při zahájení královna Elisabeth II., ministerský předseda Pierre Eliot Trudeau a předseda Světového olympijského výboru lord Killarnin.

Jelikož zahájení a ukončení OH je televisí přenášeno do celého světa, jeho židle mohou spatřit stamiliony lidí na celé zeměkouli. Proto i Vy, kteří budete tuto událost sledovati, budete mít příležitost shlédnouti jeho výrobky, které byly vybrány jako nejkrásnější z celé soutěže pro tuto významnou světovou událost.

Jsme na toto vyznamenání hrdi, neb tím jest oceněna vysoká kvalita a dokonalost tvarů výrobku pana Jana G. Vondrejse.

Podnikatelé, úspěšní řemeslníci a prostě kdokoliv z našich krajanů, kdo jste se dopracovali ve světě úspěchu, pište nám!

SPORT

III. KOLO INTERPOHÁRU

3. skupina

SV TEPLICE—GRASSHOPPERS CURYCH 4:1

Teplice předvedly moderní kopanou a převyšovaly svého švýcarského soupeře po všech stránkách. Tři branky vsítil, z toho dvě z penalty, Melichar a jednu odchovanec Fišer. V teplickém dresu hrály nové posily Kühn z Náchoda, Krumich z Tatry Smichov, kteří skončili dvouletou vojenskou službu v Dukle Praha a Štarch z Bohemians, který ještě nedávno hrál za Jablonec. Skupinu nadále vedou Teplice s pěti body.

6. skupina

BANÍK OSTRAVA—EINTRACHT BRAUNSCHWEIG 0:0

Západoněmecké mužstvo hrálo velice pěkný fotbal. Vycházelo z dobré obrany do bleskově založených útoků. Hvězdou týmu je Jugoslávec Popivoda. Ostrava měla po celé utkání převahu, ale střelba byla její hlavní slabina. Baník vede skupinu s pěti body.

5. skupina

ZBROJOVKA BRNO—AUSTRIA VÍDEŇ 7:3

Jen do 20. minuty byla hra vyrovnaná, ale potom už bylo jasně lepší Brno. V celku Vídně vynikl nejlepší dribler Rakouska Prohaska, ale chybí mu rychlost a pohyb bez míče. Góly za Brno dali Kotásek 2, Kroupa, Miklos, Hamřík, Hamár (z penalty) a Bureš. Za Vídeň to byl Drazan, Prohaska a Pöll. Brno má čtyři body a je druhé jen vzhledem k horšímu skóre.

6. skupina:

AUSTRIA SALZBURG—SPARTAK TRNAVA 1:3

Trnava hrála jako jediný čs. tým na cizím hřišti a podala výborný výkon. Skóroval Bača hlavou, Dobiáš a Kvasňa. Salzburgu se podařilo dát čestný gól až za stavu 3:0 pro hosty. Trnava je jasně první ve své skupině se šesti body.

7. skupina

INTER BRATISLAVA—VITORIA GUIMARAES 4:0

Inter začal hned od začátku s velkým náporem. Portugalské mužstvo jim nedovolilo rychlý přechod do útoku a platila jejich bezvadná technika. Ve druhém poločase ztrácely síly a tím odevzdali pole domácím. Od té doby Inter ovládl celou hru a bylo jenom otázkou, jak vysoké bude konečné skóre. Inter vede svou skupinu se šesti body s impozantním skórem 15:1.

11. skupina

VSS KOŠICE—KB KODAŇ 1:2

Nepříjemným překvapením bylo, že v domácím prostředí hrající VSS Košice prohrály s dánským celkem, který do té doby nevyhrál. Jedinou branku vstřelil Gallis, za hosty Andreasen a Harsen. Košice jsou na třetím místě se dvěma body.

POK

Váš sportovní zpravodaj ***PETR HORÁK*** *hlásí:*

KOHO VLASTNĚ POKOŘIL TRUDEAU?

Vy už víte, jak to dopadlo. Já ovšem když píšu tyto řádky dosud nemohu vědět, zda bezprikladné vydírání sportovních reprezentantů šestnáctimiliónové Čínské republiky na Tajvanu mělo úspěch. Jak známo, Trudeauův režim odmítl dát vstupní víza na olympijské hry v Montrealu tajvanským sportovcům, pokud by chtěli startovat pod vlajkou a jménem své vlastní země. Trudeau se chce nepokrytě zavděčit rudé Číně. Je to dosud neslýchaný postoj ze strany demokratické země. Odsoudilo jej jednomyslně 67 členu Mezinárodního olympijského výboru. Odsoudili jej prezident Ford stejně jako uchazeč o prezidentskou kandidaturu, Ronald Reagan, odsoudily jej různé země, nepostavily se za něj dokonce ani mnohé východoevropské režimy. Pro Kanadu je to ohromná ostuda. Kanada nedodržela slovo. Kanada vytvořila nebezpečný precedens. Kanada hrubě porušila olympijské ideály. Kanada přestoupila zásady mravnosti a postavila se když ne přímo do čela, tak tedy alespoň po bok některých nedorostlých zemí a režimů totalitní moci, známých vyděračskými metodami. Byl jsem mile překvapen, jak tento krajně špatný skutek odsoudil jednoznačně americký tisk, jenž je jinak občas poplatný bezzásadovosti jistých liberálů. The Washington Post například konstatoval: "Zdá se, že Trudeauův režim dosáhl v Montrealu velkého politického vítězství. Kanada však ztratila mnohaletou tvář slušné a zásadové západní země." Jinde jste se mohli dočíst: "Nejtragičtější je, že Trudeau porušil olympijský duch přímo v olympijské aréně".

Kdekdo také právem poukazoval na to, jak bezprikladně špatné jednání ukázala kanadská vláda faktem, že se zákazem vstupu tajvanských sportovců do země se vytasila až krátce před zahájením olympiády. Mluvčí Bílého domu konstatoval, že o účasti na hrách se nemá rozhodovat na politickém podkladě a že hostitelská země má pouze zajistit vše potřebné pro zdárný průběh olympiády. Předseda Mezinárodního olympijského výboru, lord Killanin, řekl nepokrytě, že Kanada by nikdy nedostala právo pořádat olympijské hry, kdyby se tušilo, jak se zachová. Ironií a tím větší kanadskou ostudou je, že porušením olympijské charty se podle Killaninových slov mohl pohoršovat i sovětský zástupce v nejvyšším olympijském orgánu, Valerij Smirnov. Nepochybují, že Trudeovým postojem jsou pohoršeni i mnozí Kanaďané. Harold Wright z Kanadského olympijského výboru hovořil o nejčernějších dnech v celé kanadské historii. Sám konstatoval, že rudá Čína, jež dokonce ani není členem Mezinárodního olympijského výboru, manipuluje kanadskou zahraniční politiku. Leč do špatného světla jsou nyní postaveni všichni Kanaďané. Kdo Trudeaua zvolil? Ať dopadne celý případ jakkoli, do historie bude bohužel zapsáno: Kanada se nepokrytě přidala na stranu těch, kdo diskriminují malé demokratické a mírumilovné země, aby se zavděčila mocnějším totalitám. Přímo podpořila agresivní metody a požadavky skutečných nepřátel dobrého lidského soužití...

★

Ze Svazu čs. svobodných sportovců v zahraničí:

U nás je jásot a nadšení, neb jsme mistry Evropy a Sparta se po jednoroční přestávce vrací mezi ligovou elitu. Sparta překvapila a stala se vítězem Československého poháru, když porazila doma i v Bratislavě Slovan 3:2 a 1:0! Nikdo to nečekal a Sparta předvedla pěknou hru. Myslíme si, že slovenští hráči, kteří hráli za reprezentační tým, byli unaveni po návratu domů s vavříny vítězství nad Holandskem a Německem! Čeněk Pícha, výtečný česko-budějovický hokejista, oslavil svoji pětapadesátku. Měl mnoho trampot, ale přesto jestále pilný v hale, která byla postavena jeho zásluhou! Rybář k pohledání, který denně hraje nohejbal, který nedá člověku stárnout, říká Pícha.

S pozdravem vaši věrní

★

VÝBORNĚ, MARTINO!

Skupina Čechoslováků — sportovních fanoušku v čele s předsedou clevelandských čs. Sportovců Jardou Chadimem, přihlíželo minulé pondělí 5. července tenisovému utkání mezi Chris Evert a Martinou Navrátilovou v Coloseu před 6.000 diváky, kteří nadšeně tleskali mistrně bojující Martině. Hrála statečně a nikterak se nezalekla nejlepší tenistky světa Chris Evert. Martina prohrála, ale pevně věříme, že to nebude dlouho trvat a Martina bude stát na nejvyšším stupínku v americkém tenisu.

Volali jsme: "do toho — do toho" a náš fotograf, Láďa Lepík, pořídil zdařilou fotku, když požádal Martinu, aby se obrátila na nás ráda to učinila a pozdravila nás.

V programu vyšel článeček od Martiny, která prohlásila na adresu nespokojených Američanů: "Jděte do komunistických zemí a uvidíte, jak se tam žije: brzy pak přestanete kritisovat Ameriku!" Zajímavé bylo, že mezi námi byl též návštěvník z Československa, který právě přijel z domova a řekl: "Doma ani nevíme, že Martina hrála ve Wimbledonu, ani že se dostala až do semifinále, a že zvítězila ve dvouhře. Ani slovo přesto, že přenášeli přímou reportáž z Anglie. Dokonce se v ČSSR povídalo, že si Martina koupila přepychové auto, měla bouračku a zabila se! To bude překvapení, až jim ukážu program podepsaný Martinou, a řeknu, že jsem ji viděl hrát!"

Z. P.

OTTO PEJSA,
proprietor

Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do

NEW
LITTLE BOHEMIA

OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE

American & Continental Cuisine

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623
Phones: 277-0872; 762-9537

Zavřeno v pondělí

Umíte správně diskutovat?

Chceme-li se vyhnout hádce, musíme připustit diskusi. Rozhovor v rodině se často mění v hádku: zvýšíme tón hlasu, odporujeme, necháme se strhnout ke zlostným slovům, která zavinní nedorozumění a kterých později litujeme. Stává se tak mezi manžely, mezi rodiči a dětmi, někdy i mezi přáteli . . . .

□

CO DĚLAT?

Nejsnadněji se debatuje o věcech, které se netýkají osobního nebo rodinného života; nikdo se necítí napaden. Proto je nutno právě těmto diskusím věnovat čas; můžeme diskutovat o filmu, který jsme viděli, o přečtené knize, o tom, co se nám přihodilo, co jsme četli v novinách. Připusťme k hovoru i nejmenší. Zapomeňme v té chvíli na své starosti a naslouchejme, co nám říkají druzí. Maminka a tatínek mají vést diskusi tak, aby se všichni dostali ke slovu. Je to velmi důležité. Ten, kdo se nedostane ke slovu, nemůže se plně rozvinout!

□

NĚKOLIK PRAVIDEL DOBRÉHO ROZHOVORU

1. **Než vyslovím svůj názor, vyslechnu** ostatní. Ptám se, čím dám najevo, že co říká druhý, mě zajímá.

2. Než odpovím, **žádám vysvětlení:** "Proč tak myslíš?" Jakobych řekl: Jistě máš k tomu důvod.

3. Je-li naše odpověď negativní, začnu tím, že přijmu vše, co bylo v dialogu pozitivního: "Ano, souhlasím s tím, ale. . . ."

4. Když **najdeme společný terén, vyslovím** vlastní, odlišný názor. Druhý musí z *našich slov vycítit*, že se nesnažím prosadit sebe, ale že hledám pravdu.

5. Nikdy druhým svůj názor nevnucujme. Diskuse není souboj, není v ní vítěz ani poražený. Každý má možnost zachovat si své mínění, i když opravené vlivem kontaktu s myšlenkami druhého. I děti — a ještě víc dospívající mládež — si musí uvědomit, že jejich názory respektujeme.

Diskuse, které jsou vzájemnou "kritikou", jsou těžší, ale mohou být velmi plodné. Je lépe si říci, co máme na srdci, než v sobě tutlat výčitky a hněv; zatrpkli bychom a nedorozumění by mezi námi vytvořilo zeď. Ten, kdo neřekne, co má na srdci a soudí druhého, je přesvědčen, že druhý není schopen se změnit.

□

PRAVIDLA KRITICKÉHO ROZHOVORU

1. Nejdůležitější je **na začátku souhlasit:** "Myslím, že máš pravdu, když jsi. . ." Tato věta z úst rodičů vytvoří okamžitě důvěrnou atmosféru.

2. Kritika **nesmí být zaměřena osobně**, musí být hledáním pravdy, dobra. Často protestujeme jen proto, abychom v sobě ukojili sobecké požadavky, protože nás něco ruší, protože druzí nejsou takoví, jako je chce-

(Pokračování na str. 11.)

(Pokračování ze str. 10.)

me mít. Krátce, náš názor je příliš vázán na naši osobnost. K nezištnému hledání pravdy a dobra je třeba sebezáporu.

3. Kritika **nesmí být útočná, nesmí ani soudit, ani ponížit.** Např. řekneme raději: "Nezdá se ti, že jsi to trochu přehnal, když ses tak rozzlobil?" Tak naznačíme druhému, že mu důvěřujeme. Jistě si to sám uvědomil a jsme tu dva, sjednoceni proti jeho zlosti. . . Diskuse je snadnější, dáme-li najevo, že se snažíme dorozumět se, že spolu chceme souhlasit, ne být "proti sobě."

4. Nikdy se **nestavme do pózy "soudce" bez skvrny a vady.** Vždyť i my máme spoustu chyb. Kritizujeme-li, zahrňme do kritiky i sebe. Také po sobě vždy neuklidíme, děláme, co se druhým nelíbí, jsme zbabělí, máme své těžkosti. Zkrátka — **je třeba MNOHO LÁSKY!** Náš rozhovor musí být inspirován láskou a důvěrou.

Snažme se s dětmi a zvláště s mládeží co nejvíce diskutovat. Jsou ovšem situace, kdy rodiče musí použít autority. Pak je nejlépe říci na př.: "Později se k tomu vrátíme, až nebudeme rozčíleni. . ." *V takovém okamžiku není diskuse ani možná, ani radná.*

Kristus řekl: Nesuďte. . . . Jak můžeš říci svému bratru: dovol, ať ti vyjmu třísku z oka, máš-li ve svém oku trám?"

Pplk. gštb. JOZEF ČAMBALÍK 65 ROČNÝ

Jozef Čambalík

Dňa 11. júla 1976 sa vo Washingtone, D.C. v plnej životnej sile a plodnej práci dožil v kruhu svojich priateľov a spolubojovníkov svojich 65. narodenín pplk. gštb. Jozef Čambalík.

Náš oslávenec pochádza z veľmi rozvetvenej slovenskej rodiny z Veľkého Bábu pri Nitre. Po stredoškolských štúdiách nastúpil voj. prez. službu a ako aspirant absolvoval školu na dôstojníkov v zálohe. Na doporučenie svojich veliteľov pokračuje v štúdiách vojenskej vedy na Vojenskej akadémii v Hraniciach, po ukončení ktorej sa stáva aktívnym dôstojníkom československej armády.

Ako dôstojník z povolania prekonal veľmi pestrú a právom možno povedať že aj úspešnú cestu svojho života, o ktorej Bohužiaľ zatiaľ nemôžeme v podrobnostiach písať, pretože je mnoho ľudí s ktorými náš oslávenec spolupracoval, ktorím velel a ktorím dnes priateľstvo s Čambalíkom by nebolo ešte na prospech.

Jožko Čambalík bol vždy a za každých okolností tým najúprimnejším vlastencom a nadšencom všeslovanskej družby. Táto jeho vlastnosť v podstate narysovala celú jeho životnú dráhu. Musíme však dodať, že Čambalík bol jeden z mála plne a vysoko kvalifikovaných dôstojníkov Slovákov. Ako kapitán pechoty, znalý štábnej a poľnej služby zbraní bol tiež vyškolený aj ako poľný pozorovateľ letectva. O detailoch jeho vojenskej kariéry sa nielen nemôže, ba ani nemá hovoriť a písať. Učinil tak čo len čiastočne za nás sám generál plukovník NKVD vojsk A. N. Saburov ako "spisovateľ". Generál a hrdina SSSR Saburov sa sám v SSSR postaral o zvečnenie Čambalíkových zásluh v Pripětských bažinách v niekoľkých svojich knihách, lebo ako bolo už na mých miestach napísané, bez Čambalíka by nebolo ani hrdinu SSSR kpt. Jána Nálepku a bez Nálepku-Riepkina by nebolo komandíra slovenských vojsk Jozefa Bogdanoviča Čambalíka.

Keď v r. 1939 Maďari napadli južné Slovensko, mladý npor. Jozef Čambalík zorganizoval obranu Nitry. Iba vďaka jeho vojenským kvalitám bola Nitra zachránená pred útokmi maďarských hord. Maďarský veliteľ, pluk. Sodró nazval vtedy veliteľa 7. Tatranského pluku, npor. Čambalíka slovenským vítězom, proti ktorému je ich boj vopred stratený, a Maďari ustúpili.

História však zaiste bude vždy spomínať záslužnú protifašistickú činnosť príslušníkov slovenských jednotiek "slovenských rebjat", operujúcich v Pripětských bažinách v r. 1942 —1943 pod velením "komandíra" Jozefa Bogdanoviča Čambalíka. A hoci gen. pluk. Saburov sa snaží vo svojich pamätiach zľahčovať činnosť slovenských vojakov v protifašistickom boji a označuje Čambalíka ako agenta západ. mocnosti, predsa len ho napokon uznáva za protifašistický boj za No. 1.

Dnešná história o Slovenskom národnom povstaní ovládaná nielen komunistami, ale aj inými, t.zv. historikami, nespomína ani Čambalíka, ba ani jeho bojovú skupinu MOR HO, ako sa zúčastnila ťažkých bojov v SNP, hoci Jozef Čambalík velel 1.800 vojakom!

Nemôže nám ani vymiznúť stále ešte živý obraz, ako pri oslavách prvého výročia SNP v Banskej Bystrici, hrdina SNP Jozef Bogdanovič Čambalík, dekorovaný zlatou medailou I. stupňa SNP, vedie vojenskú defilírku s tasenou šabľou, na koni, s hruďou pokrytou vojenskými vyznamenaniami, vyvoláva nadšenie na slávnostnej tribúne, pred prezidentom republiky, najvyššími hodnostármi a diplomatickým zborom, ako celá slávnostná tribúna na čele s hlavou štátu s nadšením pozdravuje bojovníkov za slobodu a proti fašizmu, ktorú vedie náš jubilant Jožko Čambalík.

Náš oslávenec pri svojich štúdiách na Vysokej vojenskej akadémii v Moskve (Krasnoznamennaja, Ordena Lenina, Ordena Suvorova I stepeni akadémia imeni Frunze v Moskve) poznal, aká je pravda a aká je demokracia na východ od železnej opony a hlavne v "matičke Moskve". Odišiel preto na Západ, aby pokračoval v boji za demokraciu a slobodu. Nie iba sám tak učinil. Veľa jeho spolubojovníkov, ktorí všetci boli ochotní položiť svoje životy za víťazstvo pravdy a slobody, za parlamentnú demokraciu, odišli na Západ, aby pokračovali v boji za slobodu.

Keď dnes, ďaleko od rodnej a drahej nám vlasti spomíname na všetky boje a snahy za krajší zajtrajšok a za slobodu našich národov, prajeme Ti náš milý priateľ, veliteľ i spolubojovník do ďalších rokov veľa veľa zdravia a životného elánu k dobojovaniu nášho spoločného čestného boja až do víťazného konca.

AD MULTOS ANNOS!

Tvoji priatelia
a spolubojovníci

OD POLÁRKY K JIŽNÍMU KŘÍŽI...

Měsíce červenec a srpen nás zastihly na "Hostýně". Možná jste se o tom dověděli podrobnosti z časopisu KLUB, ze Švýcarska. Jedná se o letní tábor dětí, pořádaný jesuitou Páterem Janíčkem již od roku 51, nedaleko Montrealu — 5 až 15 let staré děti, sice z českých rodičů, ale s češtinou se to u nich doma nebere již tak vážně. Výjimku tvoří především děti z českých čtvrtí Chicaga "Cicero" a "Berwyn", kde se čeština udržuje po generace. Počátkem září jsme vyrazili ještě jednim Čechem (pardon, Moravákem (majitelem letitého Forda) na dobrodružnou cestu s cílem dorazit na Aljašku. Lidé, co viděli auto a znali náš úmysl, nás považovali za více než dobrodruhy a "taktně" se nám to snažili rozmluvit. Nevíme vlastně proč, vždyť "SUZY" — jak se auto jmenovalo — byla dvaašedesátý ročník a získana za 55 dolaru. Její už druhý motor hral sice trochu moc oleje, děravým chladičem zase permanentně unikal drahý nemrznoucí fluid a i péra ja kse později ukázalo — byla málo vyztužená, ale SUZY jela a vypadala docela k světu. První den jsme moc neuhnali, měli jsme totiž namířeno jen za hranice Quebecu do Ontaria, kde jsme si chtěli prohlédnout známou atrakci "Upper Canada Village". Návštěvník tam najde a vidí v "live", jak vypadala Canada na přelomu 17. a 18. století. Podobnou vesnici, ponechanou ve stylu pionýrů jsme navštívili později i v Britské Kolumbii v Barkerville, ovšem nebyla tak originálním způsobem oživena.

Z Upper Canada Village je to jen skok do Ottawy. Jak je dobré, mít všude známé Čechy, jsme si uvědomili nejvíce ve chvíli, když nám servírovali svíčkovou.

Z Ottawy jsme pokračovali jezerní provincií Ontario do stepní Manitoby. U Gerryho ze Žižkova jsme si dali ve Winnipegu knedlíky, společně s jedním českým knězem. Ten nás vzal na svou francouzskou faru. V garáži měl bernardýna a jiné výmysly, z nichž nás nejvíce upoutala nepřátelsky vyhlížející konstrukce, které se bylo nutno při nošení zavazadel oracně vyhýbat. Nebyl to ruský kombajn, jak jsme se zezačátku mylně domnívali, ale páterovo bezmotorové vznášedlo. Kdo nevěří, ať tam běží, páter určitě neodmítne a aspoň jednou se vznese.

Do Saskatchewanu odjížděla dvě auta. V prvním páter s Rišou jako řidičem, v druhém zbytek výpravy s Honzou za volantem. První auto ne neustále ztrácelo v dáli, což si Honza nenechal líbit a tak také prošlapoval plyn až k podlaze. Ale ne dlouho. Znenadání spatřil v zrcátku blikající červené světlo, kterým se v nepříjemných situacích ohlašuje RCMP (Royal Canadien Mounted Police). Situace byla komplikovaná skutečností, že Honza nevlastnil řidičák. K vyřešení ale kupodivu postačilo, aby z prvního auta vystoupil páter, samozřejmě v kolárku, a dal najevo, že patříme dohromady. Kanadský fešák zasalutoval a jelo se dál; samozřejmě v nezměněných posicích.

V deštivé Regině, hl. městě Saskatchewanu jsme se rozloučili a naše čtyřkolá kocábka nabrala severní kurs. Projeli jsme Albertu přes Edmonton a dosažením městečka Dawson Creek jsme dosáhli prvního dílčího úspěchu. Ale k našemu cíli jsme to měli ještě 1500 mil. Přesně tak dlouhá je totiž věhlasná Alaska-highway, na kterou jsme stejně nedočkavě čekali, jako jsme se jí i obávali. Co až se toho o ní navyprávělo, zejména o jejím 1000 mil dlouhém kamenitém úseku! Obstojné sjízdné úseky, dovolující řidiči rozhlédnout se po divoké a krásné přírodní scenérii se střídaji s tak prožluklými, že nepomůže "Boha vzývati, ni d'asa proklínati". Netřeba se rozepisovat o tom, jak jsme se už jednou málem loučili s naším cílem Aljaškou, když nám za zatáčkou nahrnuté šutry pocuchaly spodek SUZY, která začala vydávat ty nejpodivnější zvuky. Důvodem byl kousek uštíplé litiny, který dřel o ozubené kolo setrvačníku. Dvě hodiny práce, a jede se dál. Od té chvíli se SUZY už nenechala ničím rozptylovat a vezla nás, vezla, až už silnice dál nevedla a tabule oznamovala, že tady je nejsevernější bod kontinentu, desažitelný po silniční síti. Nacházeli jsme se už hluboko ve vnitrozemí vytoužené Aljašky, 60 mil' pod polárním kruhem.

Toho dne svítilo krásně sluníčko a nic nenasvědčovalo tomu, že druhý den při návratu do centrálního města Fairbanks, začne zima a sníh, která nám zdobrodružňovala celou cestu zpátky teritoriem Yukon až po B.C. První probuzení do bílé krásy nebylo to nejpříjemnější, neb nás tížilo vědomí, že SUZY je nepojízdná. Jen taktak jsme se s ní předešlého dne dobelhali do opuštěného camp groundu; odhazovala z pravého zadního ložiska jednu kuličku za druhou. Pět dní jsme zůstali trčet v divočině, než se kamarád dostal autostopem do Fairbanks a přivezl nové ložisko, k jehož zamontování nebylo po ruce nic než kladivo, sekera a dláto. Když jsme se konečně dostali zpátky do Fairbanks, byla už dost zima a tak nás to táhlo na jih, do přístavu Anchorage, kde se dalo chodit ve světru. Nedaleko tohoto největšího aljašského města se nám poštěstilo setkat se v supermarketu s jedním zálesákem, hovořícím česky.

Pokračování

P. Špidlík:

TOUHA PO ŠTĚSTÍ A KŘÍŽ

Mnoho štěstí! Šťastné a veselé svátky. Šťastný návrat! Na každém kroku slyšíme tato a podobná přání. Každý, kdo to s námi myslí dobře, nám přeje štěstí. Ale co to vlastně štěstí je? Jednak je to cosi neobyčejného jedinečného, skoro zázračného. Mezi tisíci jiných lidí jeden jediný člověk měl štěstí a koupil los, který vyhrál první cenu. Při srážce aut se tři zabili a jednomu se celkem nic nestalo. Měl štěstí!

Je-li ovšem štěstí něco tak vzácného, nebylo by radno příliš s ním počítat v normálním životě. Ale my všichni jsme na napravitelní optimisté, i když třeba pesimisticky pláčeme. Předpokládáme, že trochu štěstí přece jen v životě budeme mít a že máme na ně dokonce právo. Nemusí se projevit senzačními výhrami a neočekávanými dary, ale obyčejným denním úspěchem v práci, v povolání, v rodině.

Jak však souvisí s touto všeobecnou touhou po štěstí hlásání evangelia o nutnosti kříže: "Kdo chce přijít za mnou, vezmi svůj kříž a následuj mě" (Mt 8,34); "Kdo nebere můj kříž a chtěl by mě následovat není mě hoden" (Mt 10,38)

Jedna studentka mně řekla, že to sice v evangeliu tak stojí, že však neděláme dobře, když tyto texty tuze zdůrazňujeme. Křesťanství se pak jeví čímsi plačtivým a smutným. Není to radostná zvěst, která by zapalovala srdce. Je antipatické mladým lidem, kteří chtějí mít všichni v životě štěstí.

Moje odpověď na tuto námitku byla celkem krátká. Upozornil jsem na to, že měl stejnou potíž už sv. Petr, a po něm asi všichni, kdo poprvé slyšeli kázání o nutnosti kříže. Sv. Petrovi odpověděl sám Ježíš, a to tvrdě: "Pryč ode mne, satane!" (Mt 16,23).

Nám pochopitelně tato slova zní drasticky, ale není pochyby o tom, že chtěl Kristus tímto drastickým způsobem zdůraznit nutnost kříže pro život. Bez něho by totiž z křesťanství nezůstalo nic, ztratilo by základy na kterých stojí.

Nemůžeme a nechceme popírat nutnost kříže v našem kázání a vysvětlování křesťanství. Otázka, kterou si však klademe, zní: Jak se propagace kříže sloučí se základní lidskou touhou po štěstí? Na první pohled to vypadá, jako bychom si hrubě protiřečili, odporovali. Přejeme mladému člověku do života mnoho štěstí a přitom dodáváme: Každý den ber dobrovolně na sebe kříž! Radíme mu: Hleď se v životě uplatnit, hleď něčeho velkého dosáhnout! Současně však ho vyzýváme: Zapři sám sebe! Jak se ty věci smíří?

Zůstaňme nejprve při tom, co jsme se naučili všichni od mládí. Dá se to vyjádřit v jednoduché radě do života: Hledej štěstí a uvaruj se, pokud můžeš, všeho neštěstí! Nikdo rozumný nezapochybuje o tom, je-li tato zásada správná nebo ne. Vždyť jinak bychom raději nežili! To, co je všem lidem přirozené, je jistě i mravně dobré. Přirozená pak je touha po štěstí.

Než hned nato se vyskytne další praktická otázka. Může se člověk všemu neštěstí vždycky vyhnout? Tu jsou skeptičtí i největší optimisté. Život už je takový, že mnoho protivenství musí snést i ten, kdo je nejšťastnější. Nakonec pak neunikne nikdo neštěstí největšímu, kterým je smrt. Proto radí Aristoteles všem rozumným lidem, aby od života nečekali tuze mnoho. Je krátký a jen mírně šťastný. Když se to smrtelníkovi povede, má být spokojen. Víc nemá od života očekávat. Všem neštěstím se uniknout nedá. Tak hlásají po staletí mudrci a rozvážní lidé.

A přece se potkáváme v Bibli s podstatně jiným pojetím lidského života. Ani tam se nijak nezatajuje lidská slabost, bolesti a nehody. Od prvních stránek se tam líčí velká neštěstí, která na lidstvo přicházejí: potopa, války, epidemie, zajetí, poroba, bída.

Přesto se však stále podtrhují dvě základní myšlenky. Inspirovaní autoři nikde netvrdí, že bychom se s tou situací měli smířit a že by štěstí člověka mělo spočívat jen v tom, aby v bouřích se svou bárkou jakž takž na čas proplul. Bible od počátku věří, že by se všecka neštěstí dala překonat, kdyby se vymýtilo to, co je jejich příčina, tj. hřích. Člověk se nenarodil k nějakému mírnému, krátkému štěstí, ale k nekonečné blaženosti v Bohu.

Zdá se však, že je tato touha nesplnitelná, je vázána na záludné "kdyby". Kdyby lidé nehřešili, byli by šťastni. Ale lidé hřešili a dodnes hřeší. Přicházejí tedy neštěstí. Ale tu se vyskytuje v bibli stále druhý motiv, druhý základní princip dějin spásy: Bůh je tak mocný a tak silný, že dovede i z těchto neštěstí udělat prostředek k dosažení opravdové blaženosti. Tato myšlenka se stále prolíná historií Starého zákona.

Vzpomeňme si např. na vyprávění o Josefu Egyptském (Gen 37 násl.). Byl to hřích, závist bratří, který způsobil neštěstí. Prodali mladého Josefa za otroka egyptským kupcům. Ale právě toto neštěstí se stalo v rukou Boží prozřetelnosti prostředkem k Josefovu životnímu úspěchu. Stal se pánem v Egyptě a nakonec zachráncem svého národa.

Josef Egyptský je symbol Krista. I on je předán od svých bratří, od svého národa, je vydán na smrt kříže. A právě touto křížem je nástroj jeho triumfu, jeho vítězství, oslavy a nakonec spása a život pro ty, kteří ho na smrt vydali.

Máme-li správně mluvit o kříži ve smyslu zjevení, musíme dát pozor na význam slov, na terminologii, kterou užíváme. V profánním, světském slovníku znamená "kříž" jakékoliv neštěstí: nemoc, neúspěch, smrt, atd. Neštěstí se ovšem vyhýbáme a nikdy je nebereme na sebe dobrovolně.

V plnosti křesťanského zjevení kříž znamená tajemství Boží síly, schopnost proměnit neštěstí v prostředek vedoucí ke štěstí.

V této souvislosti znějí ovšem slova evangelia docela jinak. Brát denně kříž a nést ho s Ježíšem, to není plačtivé naříkání nešťastného člověka, deptaného osudem. Je to naopak velká síla života v Bohu která dovede přetvořit ve štěstí všecko to, co by blaženost člověka jinak ničilo, i samu smrt. Neodporuje tedy nauka kříže základní lidské touze po štěstí. Je naopak jejím jediným uskutečněním. In cruce salus et vita, v kříži je spása a život.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obraťte se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY REALTY"
5838 W. CERMAK RD.
CICERO, ILL. 60650
MLS 863-8710

Domáci český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.
MINARIK'S BAKERY
Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes
5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854
Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

Dr. Jiří S. Benson:

NĚKOLIK MYŠLENEK O TOM, CO AMERIKA NENÍ

V tomto roce, na který připadá 200. výročí založení Spojených států, je hojně užíváno řečnického, básnického, spisovatelského i výtvarného umění, aby se světu řeklo, co je Amerika. Sám jsem se tím dlouho obíral ve svých myšlenkách a pokusil jsem se napsat o tom, co Amerika je, avšak nakonec jsem dospěl k závěru, že podstatu Spojených států vystihnu účinněji, budu-li psát o tom, co Amerika není.

Amerika není národem, kde právo věřit v Boha je omezováno, či kde lidé jsou odrazováni od víry v Boha. Neexistují žádní náboženští uprchlíci ze Spojených států jako Alexandr Solženicyn, který je uprchlíkem ze Sovětského svazu. V Americe nejsou ve vězení spisovatelé kvůli svým náboženským spisům. Je-li někdy některý spisovatel, kazatel, básník, umělec či řečník poslán do vězení, není to kvůli tomu, co řekl, namaloval či napsal, nýbrž kvůli tomu, co udělal. Amerika není národem, který vězní své politické protivníky jako Rusko.

Svoboda náboženství, shromažďování a projevu není udělena vládou; je pouze zaručena *prvním doplňkem* ústavy, který stanoví: "Kongres nevydá žádný zákon, kterým by se zavádělo některé národní náboženství, nebo kterým by se zakazovalo podle náboženství svobodně žít, ani zákon, kterým by se omezovalo právo lidu pokojně se shromažďovat a žádat vládu o nápravu zlořádů".

Amerika není zemí, kde je protizákonné konat veřejné bohoslužby, vlastnit bibli a učit děti víře v Boha.

□

Amerika není zemí,
kde si každý zjednává sám
svou spravedlnost

Amerika není zemí, která střílí své politické protivníky. O každé osobě se předpokládá, že je nevinnou, dokud není dokázáno, že je vinnou; první soud není posledním, od kterého by nebylo odvolání. Být souzen nikoliv vládcu nebo některým byrokratem, nýbrž porotou sobě rovných spoluobčanů, je největší zákonnou zárukou svobody, kterou kdy člověk vymyslil. Amerika nemá ve zvyku urovnávat své politické neshody pomocí střelných zbraní či terorismu.

Snad největší zkouškou národní stability je zavraždění některého lidového vůdce. Za takových okolností nedojde v Americe k hromadným násilnostem, nýbrž v klidu a pokoji se vrah zadrží a předá spravedlnosti.

Amerika není zemí, která by normálně potřebovala federální armády pro udržování domácího pořádku. Snad nejlépe se ukázalo, co Amerika není a co je, právě v noci rezignace presidenta Nixona. V Bílém domě byl ve službě pouze normální počet členů tajné policie a v Pennsylvania Avenue zajišťovaly pořádek jako obvykle pouze obyčejné policejní hlídky.

Podali jsme vám obraz toho, co Amerika není; tím jsme zároveň nepřímo naznačili, co Amerika je.

Hromadný únos dětí skončil dobře

Chowchilla, Cal. — Ve čtvrtek 16. července tři neznámí pachatelé unesli z neznámého důvodu autobus s 26 školními dětmi, které byly vezeny ze školy v Dairylandu domů do venkovského města Chowchilla. V pátek večer, o 16 hodin později, pak byly tyto děti objeveny v dobrém zdravotním stavu v lomu nedaleko Livermore, Cal., 95 mil od místa únosu.

Únosci tam přinutili děti a šoféra autobusu sestoupit otvorem v zemi po žebříku do velkého krytého nákladního auta, zahrabaného hluboko do země. Po jejich odchodu se pak šoférovi a silnějším chlapcům podařilo společným úsilím odsunout těžký ocelový příklop, kterým únosci zatarasili východ ven, a tak se všichni dostali na svobodu. Dětem je od pěti do patnácti let. Po pachatelích se pátrá, policie našla nezvratné důkazy stop po pachatelích, avšak celý případ je všem policejním orgánům úplnou záhadou co do motivů a důvodu takového únosu.

Tělesným cvičením se zlepšuje zdraví lidského srdce

Dallas. — Dr. Kenneth H. Cooper z Institute for Aerobics Research v Dallasu právě uveřejnil v Journal of AMA výsledky své studie, podniknuté v letech 1971—1974; ukazuje, že lidé tělesně zdatní mají mnohem zdravější srdce než lidé slabého a neduživého těla. Lidé, kteří se věnují chůzi, běhu, plavání a jiným druhům sportu mají daleko větší naději, že nebudou obětmi srdeční mrtvice, a rovněž mají naději na delší život. Tělesná činnost by mohla zastávat významnou roli v úsilí o snížení počtu případů srdečních neduhů. Ve Spojených státech zemře každoročně na srdeční mrtvici asi 600,000 lidí. Kdokoliv si chce zlepšit svůj celkový tělesný stav a mít zdravé srdce, měl by se denně věnovat aspoň půl hodiny tělesnému cvičení. Před zahájením jakéhokoliv programu namáhavých cvičení však je nutno nejdříve se podrobit lékařské prohlídce.

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Don Bosko pochopil v tu chvíli takřka pudově, že začíná obrovské dílo svého apoštolátu několik kroků od svatostánku, v pokojíčku u sakristie. Poklekl a poprosil vroucím Zdrávasem neposkrněnou Pannu o požehnání svého díla a o záchranu mladé duše, kterou měl před sebou.

Vstal a otázal se hocha: "Umíš se přežehnat?"

Hoch nevěděl ani, co je to. Don Bosko ho tedy naučil se přežehnat a po půlhodinové rozmluvě jej propustil. "Ale přijdeš zase?"

"Přijdu, jistě přijdu," sliboval chlapec.

"Víš co, nevracej se ke mně sám, přived' i kamarády, darují jim něco, i tobě za odměnu, žes je přivedl."

Příští neděli přišlo za Donem Boskem devět kluků. Šest přivedl s sebou Bartoloměj a dva ulovil kdesi Don Cafasso. Poslouchali jako vyjevení prostinká, laskavá a přesvědčivá slova Boskova. Po několika týdnech šel Don Bosko kostelem při večerním kázání. Ve stínu na stupních bočního oltáře spatřil několik schoulených, podřimujících zednických učňů. "Co tu děláte, přátelé?" tázal se jich. Nejsmělejší z nich odpověděl: "Nerozumíme kazateli nic, tedy drímáme, však vidíte."

pojďte tedy se mnou," zval je Don Bosko a hoši šli. V sakristii je vybídl, aby budoucí neděli se připojili k hochům, kteří za Donem Boskem již chodili; hoši slíbili a slibu dostáli. Za nejaký měsíc bylo Boskových hochů 24, a brzo vzrostl jejich počet na stovku. Byli to samí zedničtí učni, pracující těžce v akordní práci; žádný z nich nevěděl o Pánu Bohu nic.

Když hoši poznali, jak se Don Bosko zajímá o jejich duše a jak se o ně stará, jak je v jejich prázdných chvílích i navštěvuje, zahořeli k němu nejvroucnější láskou. Tu se však v duši Boskově vynořila otázka: jak zaměstnat tuto mládež v neděli po hodinách katechismu, aby se netoulala? Rada byla těžká. Don Bosko měl jen jediný pokojík a peněz neměl, leč *co dostal tu a tam na mši svatou. Na založení besídky pro mládež nebylo lze myslit; zač sehnat potřebnou místnost?*

Boží prozřetelnost prozatím pomohla. Oba představení Kněžského ústavu byli mužové Boží. Pochopili okamžité požehnání, jaké kynulo z díla Boskova. V ústavě byl dvůr nevelký, dostačující však k hrám Boskových hochů. Stařičký Don Guala i Don Cafasso tedy souhlasili, aby hoši o nedělích a svátcích skotačili na ústavním dvoře. Byl to čin velmi záslužný: znamenal obět' nedělního ticha a klidu. Křik a rámus kluků, hrajících si pod okny pánů, zvyklých na klášterní ticho, nebyly nijakou příjemností. Ale oba páni si myslili: Copak uškodí komu křik? A podaří-li se našemu mladému příteli Boskovi učinit z těchto uličníků křest'any, jest naše obět' nepatrná.

Bohužel jako voda uběhly tři roky vyššího vzdělání Boskova v Kněžském ústavě, tři roky krásné a úspěšné práce mezi kluky. Don Cafasso přemýšlel, kam s Donem Boskem. Za živý svět by nebyl dopustil, aby Bosko odešel z Turina za kaplana na venkov, ba ani v městě nezdálo se mu kaplanské místo pro Dona Boska vhodným, aby mohl dále pečovat o svou mládež. Don Cafasso vyprosil pro Dona Boska místo duchovního správce v novém sirotčinci Il Rifugio, budovaném právě velkomyslnou dámou turinskou, markýzou Barolovou.

Markýza Barolová stojí věru za několik řádků. Byla rodem Francouzka, dcera markýze Maulevriera, spřízněného se slavnou rodinou Colbertovou. Však se také podpisovala: Juliette de Colbert. V sedmi letech pozbyla matky. Teta vychovatelka a několik jejích příbuzných skončilo za velké revoluce r. 1793 na popravišti. Otci se podařilo s dětmi utéci do Koblence. Jako sta jiných vystěhovalců prožívali Maulevrierové sedm let velmi trpký život v Holandsku a Německu. To však dobře působilo na výchovu pevného charakteru. Když se po letech vrátili do Francie, byl jejich zámek zbořeništěm a jejich dvory zpustly. Přičinlivostí vzkřísil Maulevrier svá panství a zajistil svým dvěma dceruškám jakés takés věno. Starší Julietta seznámila se s piemontským šlechticem markýzem Barolem, pážetem císařského dvora, a vdala se zaň r. 1807. Když markýz Tankret Barole vystoupil ze služeb dvorních, odstěhoval se s mladou chotí do Turina. Šťastné manželství, zastřené jediným stínem, bezdětností, trvalo 31 let. Bezdětní manželé si však vytvořili nesčetnou rodinu z lidí nemocných a nešťastných, opuštěných a od nikoho nemilovaných. Jsouce majiteli rozsáhlých statku a vinic, z kterých pochází světoznámé ohnivé víno Barolo, měli Barolové báječné příjmy, které jim umožňovaly plnýma rukama konati skutky křest'anského milosrdenství. Roku 1838 zachvátila markýze horečka a sklátila jej do hrobu. Vdova Julietta zdědila po muži všechen obrovský majetek.

Velkomyslná dáma vykonala svým bohatstvím mnoho dobra. Až podnes je její dědictví pro Turin požehnáním. Procházíte-li čtvrtí okolo mariánského chrámu La Consolata, spatříte krok za krokem ústavy, založené na podnět nebo i za peníze markýzy Barolové.

Dáma ta založila i dvě řeholní kongregace: Sestry sv. Anny pro výchovu chudých dívek, a Sestry sv. Magdaleny pro záchranu dívek zpustlých. Svou činností dobyla si takové vážnosti, že dosáhla u papeže Řehoře XVI. a u kardinálských kongregací do šesti měsíců úředního i církevního schválení svých kongregací; to je věc v dějinách řeholí ojedinělá.

Jako třicetiletá paní přišla se náhodou podívat do turinského žaláře a užasla nad mravní zkažeností a bohaprázdnou zpustlostí vězňů. Umínila si svatosvatě, že se vší silou přičiní o povznesení a obrácení těch ubožáků. Od té doby docházela denně do žaláře, bývala tam tři, čtyři hodiny s vězni, přiváděje je na dobré myšlenky, aby uznali kajícně své zločiny a zošklivili si je, aby prací a řádným životem se povznesli k životu lepšímu, do vůle Boží oddanému. Velmi četní vězňové slov své těšitelky poslechli.

Dobročinná dáma, která žila a snila pro nešťastné všeho druhu, aby jim pomohla, která nosívala pod šatem kající pás, zarývající se ostny do boků, která denně aspoň hodinu proklečela ve vroucí modlitbě, byla i paní prvního salonu turinského. Elegancí, vzdělánim, duchaplností a vznešenou jemností vábila k sobě nejlepší spisovatele a básníky: De Maistrea, Balba, Sclopisa, D'Azeglia. Slavný Balzac, projížděje Turinem, prahl jediné po cti, aby jej přátelé představili markýze Barolové v jejím salonu. Lamartin, dokud nepřesedlal k republikánům, si s ní čile dopisoval, Cavour, dokud nebyl zachvácen vírem Risorgimenta, měl v markýze nejlepší přítelkyni, které svěřoval svá tajemství. Když se Silvio Pellico vrátil ze špilberského vězení do otčiny všecek nemocen, vyčerpán soužením a bez všeho majetku, přijala jej Barolová do svého paláce. Posud tam ukazují stůl, na kterém Pellico, zasypán laskavostí své dobroditelky, napsal pověstnou knihu "Le mie prigioni, Má vězení", knihu, která pro italskou nezávislost vykonala víc, než kolik vojenských armád bitvami.

Tak vzácný byl lic paní Barolové, rub byl trochu jiný. Markýza byla živé, až divoké povahy, panovačná a neohlomná. Všechno se musilo dít podle jejího přání. Manžel býval v dome pánem velmi malým a často nadržoval rozmarům své paní. On jediný se odvážil někdy říci své "ne", a když zemřel, nebylo člověka, který by se markýze v něčem protivil. Byla si vědoma svého díla a považovala se za rozenou k rozkazování. Její živá obrazotvornost a prudkost kalily často správný úsudek a sváděly ji k nespravedlnostem a k tyranství. Před ní zmírala slova na rtech každému, kdo se chtěl ohlouvat anebo vyslovit opačný názor. Kdo byl v jejích službách a neuposlechl jí, běda mu. Ale nejsou všichni lidé z téhož dřeva. Ačkoli se mnoho lidí před markýzou třáslo, nelekl se jí Don Bosko. Však uvidíme.

* * *

V říjnu roku 1844 se Don Bosco nastěhoval do markýzina ústavu, do Útulku sv. Filomeny za druhého duchovního. Prvním a vedoucím duchovním byl Don Borel, Boskův přítel a později velký dobrodinec a pomocník. Na Borelovu prosbu dovolila markýza, že směli do ústavu za Boskem i jeho kluci. Ústavní pavilony byly ohrazeny zdí a mezi dvojí ohradou zůstávalo volné místo, asi 20 m dlouhé a 4 nebo 5 m široké. Tam si směli kluci hrát. Dvě místnosti ústavní budovy upravil Don Bosko za kapli zasvěcenou sv. Františku Saleskému, a dne 8. prosince 1844 sloužil tam svým mladým přátelům po prvé mši svatou. Venku sněžilo, lidé se choulili zimou, ale stopadesát kluků se tísnilo kolem oltáře v první svatyni salesiánské a jejich srdce hořela láskou k Pánu Bohu i k Donu Boskovi. Bohužel, nechodili chlapci za Donem Boskem do markýzina ústavu dlouho. Brzo se omrzeli markýziným řeholnicím. Co chvíle přicházely milé řeholnice k své paní a žalovaly, že kluci tropí pekelný rámus, jindy upozorňovaly, že kluci by neměli chodit do okolí dívčích ústavů, aby nevzniklo nebezpečí pro mravnost. Nejhůř se však kluci provinili, když pošlapali neb utrhli na záhoncích nějakou květinu; jednou scházela růže, jindy zmizela jiřinka a konečně i astry. Kdo by takové uličníky na ústavních pozemcích trpěl? Takové lotroviny se neodpouštějí.

Paní markýza předvolala Dona Boska a poručila, aby hledal pro nezvedené uličníky jiné místo, a to co nejdříve.

Chlapců bylo již na 300. Kam jen s nimi v neděli? Tu si vzpomněl Don Bosco, že u hřbitova sv. Petra v Okovech je kaple a kolem ní prostranná louka, porostlá bodláčím. Starý hřbitovní kaplan, který u kaple bydlí, snad dovolí, aby se kluci v kapli modlívali a na louce si hráli. Sebral se a spěchal ke kaplanovi. Stařeček Don Tesio přijal Dona Bosca přívětivě a svolil, aby hoši v neděli přišli. Těšil se, že mezi nimi omládne. V neděli 25. května po 2. hodině odpoledne scházely se hloučky chlapců na louce před hřbitovem. Přišel i Don Bosko a kluci se dali do hry. Okolí jindy tiché a klidné ovšem cítilo křikem hrajících si mládeže.

Pokračování

Dr. Dora Blochová usmrcena v Kampale

Londýn. — Mezi 103 zajatci, jež arabští guerilové drželi v Kampale, byla také 74letá židovka, lékařka dr. Dora Blochová, držitelka britského a izraelského občanství. Před osvobozením zajatců Izraelity 4. července v zajetí onemocněla a musila být převezena do nemocnice v Kampale na ošetření. Podle tvrzení ugandské vlády, byla dr. Blochová po ošetření už 3. července, (před osvobozovací akcí Izraele) — převezena zpět k zajatcům. Britský diplomat Chandley však tvrdil, že ještě v neděli 4. července, tedy už po osvobození zajatců, navštívil Blochovou v nemocnici.

Z výpovědí svědků bylo zjištěno toto: dr. Blochová byla 4. července na chodbě v nemocnici v Kampale násilně vedena čtyřmi černochy; byly slyšeny výkřiky, které pak byly jakoby udušeny. Někteří myslí, že její průvodci se jí snažili vecpat do úst roubík, aby nekřičela, a přitom se udusila; jiní myslí, že byla chladnokrevně usmrcena ze msty za záchrannou akci Izraele. Její mrtvola pak byla spálena a syfilitický samozvaný generál Idi Amin chladnokrevně lže, že neví, co se s dr. Blochovou stalo.

PŘIJEĎTE DO DWIGHT, NEBR.

V sobotu 24. a v neděli 25. července bude Dwight, Nebraska, hostit svého rodáka, seržanta A. Koumu, jediného to Čecha, nositele "Medal of Honor" za statečnost. Celý český Dwight s presidentem jeho Českého klubu Alfredem Nováčkem, připravili bohatý český program. V sobotu o 8. hod. večer předvedou hosté z Chicaga lidové tance v pestře barevných krojích, poté korunovace české královny Dwight. Naši hosté z Chicaga opakují tyto tance v neděli o 2. hod. a opět během odpoledního programu. — V neděli o 10. hod. bude v místním kostele mše v českém jazyku, kterou celebruje Rev. V. Vít z Chicaga. O 3. hod. velká paráda, o 4. hod. tradiční český program zpěvů, tance a hudby. Večer koncert kapely legionářů z Milligan. Zveme vás srdečně do Dwight, přijďte v národních krojích. Samozřejmě bude tanec návštěvníků a o dobrá jídla je postaráno. —Kč.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů; pozorně snaživé rádi zaučíme.

Denní směna — Dobrý plat

Jižní strana Chicaga.

Volejte: 737-8000

Žádejte mluvit s "John".

VOICE OF THE NATION

Joseph Cada

CZECH-AMERICAN CATHOLICS

Part II

THE SONS BUILD ON THE FOUNDATIONS OF THE FATHERS

Czech-American Catholics after 1890

(Continued from last issue)

Czech Catholic editors, now and then, tended to show an inclination to advance a spirit of pan-Slav reciprocity in the United States, for they fully recognized the potentials of a pan-Slavic American "bloc" in political and civic action. Their interest in this respect was perhaps also prompted by the emerging Uniate movement, whose core of action was placed in East Central Europe. Editorially the managers of Czech Catholic press led their clientele in the practical aspects of Czech-American Catholicism, such as, the manner by which benevolent fraternal organizations might be founded or how various and sundry problems of the institution of parish existence might be solved. More keenly, no doubt, than their readers, they realized that either force of social and spiritual action constituted the foundation of a respectable accomplishment of the Bohemian Catholic group.

Apart from Father Brož, Czech America had other clergy whose interests encompassed scientific and scholarly research as well as practice of pure literature. The most prominent of these, because he was recognized by both Czechs and Americans, was Monsignor Alois Klein, Vicar-General of Lincoln, Nebraska, Diocese. The latter possessed several talents. In his seminary days he contributed articles on assigned subjects to the standard Czech encyclopedia, the "Ottův Slovník" and achieved a modicum of renown for his successful translations from English and German into Bohemian. Though he continued to write and translate upon his arrival to the States, he eventually became a famous apiarist. His scientific and practical research in the area of bee culture raised him to the position of an expert on the subject and earned him a recognition among leaders in bee-keeping. He held important positions in apiary societies and wrote innumerable articles on the life of his friends of the insect world — the bees.

Much less productive but, nonetheless, as fully absorbed in scholarly pursuits, were Fathers John Rynda, Joseph Šinkmajer, and Bohumil Matěju, C.S.S.R. The first besides a brief editorial stint and composition of articles on the social aspects of Czech Catholic life in the States, compiled an useful history of Bohemian Catholics in the Archdiocese of Saint Paul. Father Šinkmajer's literary avocation also ran into the field of sociology and its effect on matters of Faith. He contributed materials on Czech spiritual matters to the "Catholic Encyclopedia" and functioned as a co-worker in the Prague "Czech Theological Encyclopedia ("Český slovník Bohovědný"). The third of the group, Father Matějů wrote avidly in several fields. His principal loves, however, were music and drama. In the first his collections of hymns and local Bohemian church songs are still in circulation. His musical talents were of such comprehensive nature as to lead him into the field of musical criticism and composition. He wrote a greater number of choral works for male and female voices, devotional songs, and masses. He spread cheer and piety almost equally in a number of plays and skits. These pieces, which he wrote for parish children and adult performances, were at first in the vein of the comedy, where he exposed the petty weaknesses of every life. Later he turned his dramatic attention to plays of sacred or semi-sacred nature.

Father Matějů's confrére, the Redemptorist Father Wenceslaus Melichar, was a theologian and scholar of considerable reputation. He wrote in Bohemian, German, and English and contributed to periodicals in all three languages. As far as the Czechs were concerned he compiled the impressive "Encyclopedia or Catechism" ("Encyklopedie katechismová"), whose first volume of 643 pages was printed by the Saint Louis "Voice." His literary efforts also included the field of sacred biography, local church history, and didactic and philosophical prose and poetry.

Life in the parishes of Iowa, Minnesota, Wisconsin, and Nebraska had and through some magic formula has inspired and raised the literary talents of its Czech clergy. The latter were rather prolific in the field of verse and in the instance of Father John Vránek, gave Czech Catholics of America their finest poet. Among the greater number of writers associated with Iowa the names of Fathers Wenceslaus Hradecký, Bohumír Kramoliš, and Florian Švrdlík rank foremost.

Father Hradecký has now been writing for more than a generation. His lyrical verse has found subject matter in the glory of nature, character of man, deep spiritual sentiments, and personal reflection on the hidden meaning of everyday affairs and things. His poetry, characterized by a simple direct style and approach, has appeared in Catholic periodicals and almanacs as well as small collections printed by the poet for his friends.

Both Father Švrdlík and Father Kramoliš in their literary efforts preceded the Reverend Hradecký by many years and belonged to that group of clergy who had already published prose and verse before their arrival to the States. The former, as pastor of Saint Wenceslaus church in Cedar Rapids, wrote quite original poetry, articles of criticism, travelogues, and short stories. Adept in several languages and possessing a comprehensive knowledge of world literature, he was successful in translating English and French works of such popularly read poets as Longfellow, Lamartine, and La Fontaine.

Father Kramoliš must be ranked among the earliest of contributors to the fledgling periodical of Saint Louis, the "Voice". The sphere of his literary activty included the essay, and verse. Apart from the "Voice," "Slavie" the first Czech-American periodical of liberal tendencies, also welcomed his contributions to its column.

In the aforementioned Father Rynda and in Father Francis Tichý of New Prague the Czech Catholics of Minnesota found their most accomplished authors. Like Father Rynda the Reverend Tichý preferred to write prose. His works, largely of apologetic, theological, and social nature, were printed in the Czech-American press and in religious and secular periodicals of Bohemia. Much in the manner of Father Čoka, who has been mentioned in connection with the famous Čoka-Zdrúbek debates over the question of religion, Father Tichý also found occasion to argue the case of Faith publicly. In 1909 the Bohemian Benedictine Press published his reply to a proposal called "Thoughts Concerning a New Religion" ("Myšlenky o novém náboženství") from the pen of a prominent socialist leader, Leo Palda, in which the latter argued for a system of religion to replace all faiths. He proposed a cult of humanistic and humanitarian nature.

Father Xavier Till, a contemporary of Father Cipín, and the pastor of the Czech church at LaCrosse, Wisconsin, belonged among the first conservators of the Bohemian national heritage in America. Proud of his ethnic antecedents, culture, and values, he wrote many articles to the press extolling the virtues of his mother tongue and way of life and urging that they be preserved in the purest state possible by the Czechs of America.

It is not an exaggeration to say that the literary figure of Father John Vránek overshadowed all Czech-American writers of his day. His literary activity began in the early 1880's and ended only with his death in 1925. Father, later Monsignor, Vránek's poems betrayed his intense love of Bohemia and his pride in ethnic antecedents. He ardently proclaimed the "Sokol" ("Gymnast") ideals with their lofty ethical nature and found in them the lodestar of the cultural direction and personal conduct which he thought all Czech-Americans would do best to follow. Monsignor Vránek wrote in a highly polished style. His were not just ordinary rhymes but verses of refined terms, imagery, and scrupulous semantics.

In his collection of poems "On American Soil" ("Na půdě americké") Father Vránek presented a wide sampling of his work. The book, printed by the Benedictine Press sometime between 1900 and 1910, contains about a third of his poems. Their subjects cover a wide range. Many of them are commemorative in the sense that they cover some significant event of Czech-American life. Some are elegies, weeping over lost friends, some songs of jubilee, a few didactic exhortations, and not a few forget-me-nots, offered to friends and fellow clergy out of sheer goodness of the author's heart.

Of Czech Catholic laity occupied by writing verse the most accomplished in recent times was the journalist Alois Ječmínek Hrázecky, who wrote for the Benedictine daily "Nation". The same patriotic motives which marked the verse of Father Vránek also inspired Hrázecky to write, though with not the same facility in the turn of phrase. Hrázecky might be called the poet laureate of the waning era of Czech Catholic life in the United States. His verse is not representative of one who sings for his own pleasure or edification. It is rather purposive designated for some specific event or occasion.

(Continued in next issue)

Chicago's 1976 Lakefront Festival

Chicago presents — America's greatest summer festival — The Annual Lakefront Festival — August 13 thru August 22 — featuring Venetian Night — a thrilling, never to be forgotten spectacle of beautiful floats, millions of dollars worth of yachts and sailing craft passing by under a canopy of fireworks presenting a scene unsurpassed in its splendor.

Mayor Daley, in announcing the Festival program of outstanding entertainment, commented that exciting as it has been in the past the 1976 edition of the Lakefront Festival will surpass any which have gone before, and its calendar of events all staged in beautiful Chicago offers a program embracing the full entertainment spectrum and presents the excitement and glamour of a World's Fair in a 10-day package.

Adding to the glamour of this year's show will be the opportunities presented by the introduction of the Bicentennial motif. The two parades featuring the Historical floats portraying happening in the United States from Revolutionary Days on will add a touch of pagentry which will thrill Chicagoans and their visitors.

Mayor Daley has extended an invitation to the world to come join Chicago for this 10-day celebration filled with fun-offering enjoyment for everyone.

ANNUAL CROATIAN CATHOLIC DAY PICNIC IN CHICAGO

Chicago, Ill. — Holy Trinity Croatian Parish, 1850 So. Throop Street, is holding its well known annual Picnic on July 25, 1976. This year Picnic will be held at the new location: Santa Fe Picnic Grounds, 9100 South Wolf Road, Willow Springs, Ill. (only three blocks from our old site).

All societies, clubs and church organizations are cooperating to make this day a big success.

Bus service will leave from Holy Trinity Church, 1850 So. Throop Street, at 11:30 for the picnic grounds.

A Croatian style barbecue of 40 lambs and 7 pigs will be featured fare at the annual picnic, beginning at 10 A.M. There also will be 175 lbs. of pork chops grilled for sandwiches and the kitchen will serve hot dogs, thuringers,

(Continued on Page 16)

Prof. Felix Mikula:

CZECHS OR BOHEMIANS?

A timely inquiry

The present study will not be just an "accademical" discussion. Its practical significance should be evident. — For, how many times in a current conversation with english speaking fellow—citizens occur questions like: Do you speak bohemian or czech? Wha about bishop J. N. Neumann, J. A. Comenius (Komenský), A. Dvořák, T. G. Masaryk? Were they Bohemians or were they Czechs? - In american English, the terms "Bohemian" and "Czech" are used almost equivalently and, for the very reason, vastly incorrectly.

A comprehensive answer to the above question cannot be quite short: it has to be amplified by a solid explanation.

E.g. Bishop J. N. Neumann was Bohemian (i.e. from Bohemia), but he was not a Czech, because his mother-tongue was German. — J. A. Comenius was Czech, because his native language was czech; but Comenius was not Bohemian, because he was born in Moravia, not in Bohemia. — A. Dvořák was a czech-speaking Bohemian. T. G. Masaryk was a czech-speaking Moravian . . .

Why have the two terms "Czech" and "Bohemian" not the same meaning and why cannot they be used indiscriminately? — A brief preliminary answer should sound: "Bohemia" is a region, territory, not an ethnic group or a homogenous linguistic area. "Bohemian" is, therefore, whose home-land is Bohemia, no matter what his native language is. — "Czech" refers to a linguistic group. Czech is an established literary language spoken not only in Bohemia, but also in Moravia, Silesia and in some other sites of the world.

CLUE TO THE SOLUTION

"Bohemia" is a territory and political unit (52.000 sq. kilometers) in central Europe, centered around the world-known city of Prague. — Bohemia — both the geo-political unit and the name — existed 5-6 centuries before the Slavic (czech) speaking population took possession of it.

Consequently, the attribute "bohemian" is likewise a geographical resp. geopolitical designatiton. "I am Bohemian" is, therefore, a precise answer to the question: "Where did you — or your, ancestors — come from, originally?" Only if the country of one's origin was Bohemia, he may call himself "Bohemian", no matter what language he speaks. (There live e.g. quite a few Germans in Bohemia, even after their massive transfer to Germany in 1945.)

On the contrary, the term "Czech" is ethnographical. It expresses the ethnicity, peoplehood, of a person, i.e. the language and other characteristics inherited by the very birth, "nativity". "I am Czech" is, therefore, properly an answer to equestions like: "What nationality are you; what language do you speak?"

There live some ten million Czechs all over the world. Not all of them are "Bohemians", because not all of them live (or have ever been) in Bohemia. (Citizens of America who still have preserved their czech language are definitely not "Bohemians"; in geo-political sense, they are Americans.)

GEOGRAPHICAL NAMES

Geographical (territorial, geo-political) names seldom inform about the ethnicity (language) of their populations. Why?

Generally, they are much older than their present population. — They do not assert anything about their originai and even less about their actual inhabitants. — Let us explain this on some examples.

To most of us the european peninsula Scandinavia, comprising self-governed countries Sweden, Norway, Denmark, is well known. Geographically all three Countries and their citizens are Scandinavian. They have though no common "scandinavian nationality" in ethnical sense, since there does not exist any common "scandinavian" literary language. As far as their language and peoplehood is concerned, they are Swedens, Norwegians, Danes (and Lapps).

Switzerland is another palpable example. There does not exist any unique ethnic family, any common "swiss" language in Switzerland. Nobody can be, therefore, "Swiss" on account of his language or so. (Four languages are spoken in Switzerland: German, French, Italian, Romansh.)

Let us have in mind that even in the present world the way of thinking is rather geographical (geopolitical). The question "what are you?" — will e.g. a man from Switzerland answer "I am a Swiss", if he is asked in a foreign country about his political domicile. Asked the same question in Switzerland itself, where there is no doubt about his domicile, he will answer: I am German, French, Italian, Romansh.

FREQUENT CONFUSION OF GEOGRAPHICAL AND ETHNOGRAPHICAL DESIGNATIONS

It is possible that somebody is called "German", "Italian" for a double valid reason. Once geographically (geopolitically), because he is citizen of Germany, Italy. At the same time, he may be German, Italian on account of his peoplehood, especially of his language. A frequent confusion is a result of this "duplicity of identity". What is the reason?

No misunderstanding would exist, if e.g. all German (Italians) speaking people should live in Germany (Italy). Only, they do not. Seldom a linguistic group lives totally and exclusively in one state of its own. For that reason, practically each world-citizen must have ready two answers to the question "What are you?" E.g. a man from Bruxelles once will be a Belgian, because his Country is Belgium; another time he will be French (Flemish, French-Flemish, because his language is French (Flemish, French-Flemish). There does not exist any "belgian" language. And so it goes to most Europeans.

As to make the confusion even greater, the terms "nation", "nationality" have in the western world a different meaning than in central Europe. The UNO (United Nations Organization) is a union of politically independent Countries, not of ethnic or linguistic groups. In other words: The english (french) "nation" means, in the first place, a sovereign country; "nationality" (nationalité) means state-citizenship (statehood). — In Czech and other Slavic languages, "národ" and "národnost" stress rather a status and qualities conveyed by birth (nativity, zrozeni); they signify "people" and "peoplehood" — ethnicity.

BACK TO CRUCIAL TERMS "CZECH" AND "BOHEMIAN"

"Bohemia", a name formed by medieval Latin, is a country of 52.000 sq. kilometers in the "Heart of Europe". It is best known by the city of Prague.

Ca. 400 B.C., the celtis **"Boii"** took possession of its territory and gave to it its actual name. The roman historian Tacitus (ca. 100 A.D.) called it "Boiohaimum". This was a latinized form of "Heim (home) of the Boii". This germanic designation was formed by Marcomanni, successors of Boii.

Numerous celtic tribes were concentrated in France (ancient Gallia). In 6th century B.C., they started to migrate, for some unknown reason, in all directions. In 390, they invaded Rome. In Asia Minor, they founded an independent realm "Galatia". Apostle Paul (ca. 55) wrote a letter to the Galatians, i.e. christians of Galatia.

(Continued in next issue)

NEW CITIZENS RECEPTION AT FIRST FEDERAL SAVINGS AND LOAN OF CHICAGO

One South Dearborn,
Chicago, Illinois 60603

One hundred and thirty new United States citizens from 36 countries met at a reception Tuesday morning, sponsored by First Federal Savings and Loan of Chicago in its Ben Franklin Room.

First Federal has traditionally hosted the reception for newly naturalized citizens with the cooperation of the Citizenship Council for Metropolitan Chicago, headed by Mrs. Helen Lynch.

At the behest of Mrs. Lynch, from among the 36 countries represented, people from Egypt, Iraq, Italy, Brazil, Mexico, and the Phillipines came forward and emotionally thanked the United States for accepting them as citizens.

"Mother of the world I thank you," a 64-year-old woman from the Phillipines said.

Alternating between elation and exhaustion, Ann-Marie, 7, and Patrick, 4, listened while their fellow citizens spoke poignantly about their appreciation in becoming United States citizens. Korean orphans adopted two years ago by Mrs. Judith Lindsay, a civilian employee of the United States Department of Defense working as an elementary school teacher in Seoul, South Korea, Ann-Marie and Patrick were brought to Chicago by their mother to take the Oath of Allegiance to the United States along with the others in the federal courtroom of Judge John Grady that morning.

Mrs. Lindsay and her two adopted children were accompanied to the United States by her parents, Mr. a Mrs. Walter Lindsay, who are retired and live with their daughter in Seoul.

"It was the efforts of Sen. Lawton Chiles of Florida that enabled us to have the children naturalized in the short time we had before they had to be back in South Korea for school," Mr. Lindsay explained.

Ralph J. Lueders, senior vice president of First Federal, spoke to the new citizens at the reception about the strength and enrichment their diverse heritages and cultures gave the United States. The Reverend Firmin Weber of St. Peter's Catholic Church in Chicago gave the invocation. Also addressing the group were Harold Calhoun, assistant district director for citizenship, United States Immigration and Naturalization Service, and Burton Duffie, retired director of education extension for the Chicago Board of Education. Donald C. Crowder, senior vice president of First Federal, was master of ceremonies.

The new citizens joined in the Pledge of Allegiance for the first time. And, led by Ren Valerio, a security guard for First Federal, they sang "The Star Spangled Banner," "God Bless America and "This Is My Country".

After the formal proceedings, refreshments were served the guests.

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

● 41st INTERNATIONAL EUCHARISTIC CONGRESS

CZECH COMMITTEE

The Conference of Czech priests in Philadelphia:

On the occasion of Czech participation in the Eucharistic Congress, a great number of priests will assemble, and in reflection of this there is need for a conference of Czech priests. And in view of the simultaneously going on of negotiations between the Vatican and Czechoslovakia, and in consideration of the very sad religious situation in Czechoslovakia, such a conference is in fact in demand. It will be held on Monday, August 9, 1976, at St. Joseph Hall of Chestnut Hill College, 9601 Germantown Ave., Chestnut Hill, Philadelphia 19118 (Tel. 215 CH 7-4210 or CH 8-5049) at 10:00 A.M.

Program of the Conference of Czech priests:

1. Welcome by Monsignor Dr. Peter Lekavy (North Dakota);

2. Invocation by Very Rev. Thomas Špidlik, S.J. (Rome);

3. Pastoral expose by Msgr. Dr. Jaroslav Škarvada, National Delegate for Czechs in Exile (Rome);

4. Information referring to contemporary Church affairs in Czechoslovakia by Dr. Alexander Heidler (Munich);

5. Exposition of Status of Nepomucenum by Rt. Reverend Msgr. Dr. Francis Planner (Rome);

6. Ethnic Catholic Press by Rev. Vojtěch Vit, O.S.B. (Chicago);

7. Address by Most Reverend John L. Morkovsky of Texas;

8. Czech organizations in America by Mr. Amos Pavlik and Mrs. Mildred Janda of Chicago;

9. Proposals for a resolution for religious freedom in Czechoslovakia.

10. Debate;

11. Benediction by Very Rev. Francis A. Novak, C.SS.R. (Washington, D.C.).

Coordination of Conference: Rev. Louis Vvoral, S.D.B. of New York City.

12:00 noon a dinner will be served gratis in Convent's or College dining room. Host is Father Ludvik Nemec.

All Czech priests and leading laymen are welcome.

Please extend your stay for this Conference and departure by planes for late afternoon of Monday. Please let me know if you will be present as soon as possible.

Looking forward to seeing all of you at this Conference, I remain as always

Sincerely yours,

Ludvik Nemec

The facts of prenatal life

Catholics are liberalizing their view on abortion to a remarkable degree.

Catholics approve of abortion if deformity of the child is likely, 58% in 1969 73% today; for economic hardship, 20% in 1969 35% today; on demand, 8% in 1969 26% today.

Cognizant of this trend, the N.C.C.B. Pastoral Plan for Pro-Life Activities specifically asks priests to effect an "intensive educational effort to present scientific information on the humanity of the unborn child and the continuity of human growth and development throughout the fetal existence . . ."

THE FIRST NINE MONTHS OF LIFE by Geraldine Flanagan is a book particularly well tailored to implement this program. It gives readers of all ages a sensitive and scientifically impeccable account, illustrated with over 100 photographs, of the hour-by-hour, month-by-month development of the fetal human from fertilized ovum to birth. Without being "preachy," the book provides knowledge of and reverence for prenatal life. People will be glad to pay you $2 for this exciting book.

The Committee of Ten Million now brings us this book in an attractive and economical format. The Committee will donate book sale profits, if any, to the furtherance of the pro-life cause.

Our bishops have given us an excellent plan of action. Now we have an efficient, effective and economical implement. But only priests have the opportunity to make this book available to the millions of faithful in the parishes, the schools, Church institutions and organizations. No matter what his assignment, every priest is in a blessed situation to teach the scientific facts of prenatal life.

Priests have parishioners, pamphlet racks, adult classes, Marriage Encounter, C.C.D., etc. Idea: A parish gift to every engaged couple. Teachers have pupils millions of them. Chaplains have regiments and hospitals. Retreat masters have retreatants. The opportunities are endless. One high school of only 80 students distributed 300 books one parish 500 books.

Will you join this educational effort? Whether it be 10 books or 100 books, please send your order directly to the Committee of Ten Million today.

Mail to: Committee of Ten Million, P. O. Box 10399, Glendale, Calif. 91209.

Faithfully yours,

L. K. Parker

Join our tour to the 41st International Eucharistic Congress sponsored by the National Alliance of Czech Catholics

August 5th to August 10th, 1976

THURSDAY, August 5.:

7:00 A.M. -- Motorcoaches will depart from Chicago and Berwyn via the Illinois, Indiana, Ohio and Pennsylvania Turnpike arriving in McKeesport, Pennsylvania for overnight at the SHERATON MOTOR INN. Restaurant and swimming pool. (Lunch Stop Enroute.)

FRIDAY, August 6.:

9:00 A.M. -- We continue on the Pennsylvania Turnpike through the beautiful rolling hills and mountains of this interesting and historical state to our lodging for the next three nights at the GEORGE WASHINGTON MOTOR LODGE, Willow Grove, Pennsylvania. (20 Minutes from downtown Philadelphia).

SATURDAY, August 7.:

8:45 A.M. Depart MOTOR LODGE for St. Peter's Church, 5th Street and Girard Avenue, Philadelphia.

10:30 A.M. Divine Liturgy with Czech Songs. Our Children will participate in National Costumes.

11:00 A.M. Pontifical Czech Mass by Most Reverend Bishop Morkovsky of Houston and Galveston Texas, assisted by bishops, prelates, and priests. 3,000 Czechs are expected to attend this Mass. The Church is also the location of the tomb of the Blessed John Neumann, who is of Czech origin and who will hopefully be canonized this year.

A Get-Together will follow the Mass.

5:00 P.M. - Return to MOTOR LODGE.

SUNDAY, August 8.:

11:00 A.M. Depart MOTOR LODGE for sightseeing tour of Historical Philadelphia with Local Guides.

4:00 P.M. -- Procession of the Nations and States from the Spectrum Sports Arena to J.F.K. Stadium.

5:00 P.M. -- Statio Orbis will be celebrated by Pope Paul VI., health permitting or his personal representatives, the Papal Legate. 200,000 persons will be seated inside, another 150,000 will be able to participate in the proceedings from the outside stadium.

Evening return to the MOTOR LODGE.

MONDAY, August 9.:

8:00 A.M. -- Board Motorcoaches for Washington, D.C.

11:00 A.M. — Arrive Shrine of the Immaculate Conception for Mass, Tour and Lunch.

2:00 P.M. -- Local Guides will board our buses for a 3 Hour Sightseeing Tour of the Capitol City.

5:00 P.M. -- Depart Washington, D.C. — Arriving Hagerstown, Maryland for overnight at the SHERATON MOTOR INN.

TUESDAY, August 10.:

7:00 A.M. — Depart Hagerstown — Late Arrival in Chicago and Berwyn.

The cost of the trip varies, depending upon the type of accommodations you will share at the GEORGE WASHINGTON MOTOR LODGE.

2 people sharing a room
Cost per person - $170.00;
3 people sharing a room
Cost per person - $157.00;
4 people sharing a room
Cost per person - $148.00.

Full payment must be mailed to:

CIHAK WORLD TRAVEL, Inc.
6302 West Cermak Road,
Berwyn, Illinois 60402.

Please reserve . . . . seat(s) on the Motorcoach Tour to the 41st INTERNATIONAL EUCHARISTIC CONGRESS sponsored by the National Alliance of Czech Catholics to Philadelphia and Washington, D.C. departing Thursday, August 5th and returning August 10th, 1976.

Enclosed is check in the amount of $ . . . . . (Full Payment Only/No Deposits).

Name(s) . . . . . .

Address . . . . . .

City . . . . . State . . . .

Zip Code . . . . . Telephone number . . . . . Age . . .

COST INCLUDES: Round Trip Transportation from Chicago and return. Accommodations as outlined in itinerary. Lunch at the Shrine of the Immaculate Conception. Sightseeing of Philadelphia and Washington, D.C. Tip for handling baggage in McKeesport and Hagerstown. Tip to bus drivers and sightseeing guides.

*Revised Itinerary.

Croatian Picnic

(Continued from Page 14)

coffee and Croatian nut cakes (orahnjaca). Drinks will be available for adults and ice cream and soda for the children, who can also enjoy the various rides. Music for dancing will be provided by the Franciskovich Brothers Tamburitza.

The pastor, Rev. Stephen Budrovich of Holy Trinity and Parish Council welcome you.

The Karlin Club, 5304 Fleet Ave. in Cooperation with the Lihani-Nemecek Travel Agency is sponsoring a

★ HAWAIIAN NITE ★

ON FRIDAY, JULY 30th

at Karlin Hall, 5304 Fleet Avenue.

Native Hawaiian Dancers will perform.

The JOHNNY BOLIBUSH ORCHESTRA will play for Dancing beginning at 7:30 P.M.

The Douda Catering Service will staff the Kitchen. The public is welcome.

Henry Nemecek - 749-7459 - may be reached for details.

St. Joseph Society #156 of the Czech Catholic Union is sponsoring its

29TH ANNUAL

PICNIC

ON SUNDAY, AUGUST 1, 1976

at the Oddfellow's Farm on Cochran Road in Glenwillow, Ohio

A Czech Kitchen of roast pork, goulash, tripe soup, and sausage will open at noon.
Games for young and old will begin at 2:00 P.M. Music also beginning at 2:00 P.M. will be provided by Frank MAKOVICKA and the KARLIN BRASS BAND outdoors, with the MALEC Brothers and Joe HEZOUCKY indoors

Chairman is Robert Hrouda, 3693 E. 54th Street. He may be reached for details and travel instructions at 883-0083.

The Public is welcome.